

Congres 26/11/2005
Ondernemend Vlaanderen
Welvaart voor iedereen!

Synthesetekst

- t.b.v. het economisch congres van het Vlaams Belang -
‘Ondernemend Vlaanderen: welvaart voor iedereen!’

Madouplein 8 bus 9
1210 Brussel
Tel. 02.219.60.09
Fax 02.218.19.58

www.vlaamsbelang.org
info@vlaamsbelang.org

01. <u>INLEIDING</u>	3
02. <u>DRIE POLITIEKE VOORBESCHOUWINGEN</u>	5
03. <u>ECONOMISCHE PRINCIPES</u>	7
04. <u>VAN EEN BELGISCH NAAR EEN VLAAMS ECONOMISCH BELEID</u>	9
05. <u>FISCALE AUTONOMIE</u>	10
06. <u>VERDELING STAATSSCHULD TUSSEN VLAANDEREN EN WALLONIË</u>	12
07. <u>ECONOMISCHE ONTWIKKELING</u>	13
08. <u>MINERVA VLAANDEREN</u>	14
09. <u>VLAAMS BELANG KMO-PLAN</u>	17
10. <u>OPENBARE FINANCIËN EN FISCALITEIT</u>	20
11. <u>EEN MODERNE EN EFFICIËNTE ADMINISTRATIE</u>	24
12. <u>EEN POSITIEF MILIEUBELEID</u>	27
13. <u>RUIMTELIJKE ORDENING</u>	29
14. <u>MOBILITEIT EN INFRASTRUCTUUR</u>	30
15. <u>ENERGIEPOLITIEK</u>	32
16. <u>SOCIAAL OVERLEG</u>	34
17. <u>EEN OPEN EN INTERNATIONAAL GERICHTE HANDELSPOLITIEK</u>	37

01. INLEIDING

Deze synthese is uiteraard slechts een synthese. Een groot deel van de teksten en voorstellen uit het congres komen er niet aan bod. Men denke bijvoorbeeld aan de voorstellen inzake een ander octrooirecht, een aangepaste vennootschapswetgeving inzake opvolging en bestuurdersaansprakelijkheid en dies meer. Toch geeft deze tekst een goed idee van de belangrijkste analyses, visies en voorstellen die met de organisatie van dit congres binnen het Vlaams Belang naar voren zijn geschoven.

De procedure. De slotdag van dit congres van het Vlaams Belang is het voorlopige eindpunt van een evolutie die reeds na de verkiezingen van 2003 binnen de partij werd op gang getrokken en vervolgens op kruissnelheid werd gebracht na de verkiezingen van 2004.

Alles begon met het tijdschrift 'Financieel-Economische Commentaren' dat aanvankelijk de bedoeling had binnen de partij het economische thema aan bod te brengen. Vervolgens werd in twee fases het congres gepland.

In een eerste fase werd het oor te luisteren gelegd. Met een vragenlijst werden verscheidene duizenden bedrijven en belangenorganisaties ertoe aangezet hun inbreng en hun problemen aan te snijden. Een onverwacht groot aantal van de teruggekeerde formulieren resulteerde in een bedrijfsbezoek of een gesprek en die bezoeken resulteerden in een zeer intensieve respons. Het Vlaams Belang verspreidde bij vele ondernemingen, bij ondernemers en bij werkgevers de notie dat de partij luistert en open staat voor de inbreng van de burger. Deze eerste fase werd afgesloten met het startcolloquium in de Schelpzaal van het Vlaams Parlement. Daar en vanaf toen konden alle partijleden zich inschrijven voor een of meer van de zes werkgroepen.

De tweede fase was dan het eigenlijke congres zelf, waar de zes werkgroepen gedurende enkele maanden de teksten van het congres hebben helpen voorbereiden. Vanaf 15 november konden dan alle partij instanties (Regiobesturen na eventuele consultatie van hun afdelingen, partijraad etc.) de teksten amenderen. Op de congresdag leggen alle werkgroepen in een laatste vergadering de laatste hand aan hun eigen tekst door besprekingen en goedkeuring van de amendementen en zij keuren ook de algemene ontwerp-resoluties goed die de congresvoorzitter met het congressecretariaat puurde uit het globaal overzicht van de teksten.

De partijraad beslecht eventuele knelpunten voor de slotsessie van het congres.

De teksten: analyse en visie. In de week na het congres zullen de teksten zoals geamendeerd en definitief goedgekeurd beschikbaar zijn en gepubliceerd worden via de website van het congres. Begin 2006 zullen de teksten worden uitgegeven als ‘Manifest Ondernemend Vlaanderen.’

Ieder van de teksten heeft een vaste structuur. Er is enerzijds de analyse. De huidige toestand wordt ontleed. Voor en nadelen van het huidige beleid worden analytisch weergegeven en de kritiek wordt niet gespaard. De analyse is doorgaans ruim gedocumenteerd en gebaseerd op cijfers en buitenlandse vergelijkingen.

Vervolgens wordt in een afzonderlijk hoofdstuk de visie van het Vlaams Belang weergegeven, meestal vanuit een aantal principes en met referentie naar de beginselverklaring van het Vlaams Belang. Bij de meeste teksten wordt een derde deel toegevoegd waar per thema een stel concrete maatregelen worden vermeld.

- * -

02. DRIE POLITIEKE VOORBESCHOUWINGEN

Beginselverklaring. Toen vorig jaar na de uitspraak van het Hof Van Cassatie de voortzetting van het Vlaams Blok onmogelijk werd en de oprichting van het Vlaams Belang onvermijdelijk, werd een beginselverklaring opgesteld en goedgekeurd. Bedoeling van die voorafgaande tekst was - net als bij de Grondbeginselen van het Vlaams Blok - de partij te behoeden voor politieke avonturen. Die methode wortelt in de gebeurtenissen die binnen de Volksunie hadden geleid tot een programmatisch afdwalen, een vervreemding en ultiem de oprichting van het rechts-nationalistisch alternatief.

In de beginselverklaring van het Vlaams Belang zijn een aantal grote lijnen geschetst binnen dewelke een economisch programma van de partij moest totstandkomen.

- ✓ Het Vlaams Belang over eigendom en vrijheid van ondernemen:

“Ook eigendom en de vrijheid van ondernemen - grondslagen overigens van economische ontwikkeling, tewerkstelling en welvaart - zijn wezenlijke vrijheden van onze samenleving.”

- ✓ Het Vlaams Belang over de uitwassen van de prestatie maatschappij en het subsidiariteitsbeginsel:

“In een gezonde gemeenschap worden de uitwassen van de prestatie maatschappij beteugeld. De overheid speelt hier, met respect voor het subsidiariteitsbeginsel, een weldoordachte rol.”

- ✓ Het Vlaams Belang over soberheid en fiscaliteit:

“De overheid en het politiek bestuur treden dus in principe sober en terughoudend op. Hieruit vloeit voort dat de partij bijvoorbeeld steeds zal opkomen voor de laagst mogelijke fiscale druk en tegen verkwisting.”

Het is binnen deze krachtlijnen dat dus het congres plaats diende te vinden.

Geen sociaal congres. Om meteen eventuele misverstanden te vermijden herhalen wij hier wat reeds bij vorige gelegenheden is gezegd namelijk dat het niet ging om een zogeheten ‘sociaal-economisch’ congres.

Deze keuze voor een focus op het economische is om te beginnen niet gemaakt omdat de partij geen sociaal programma zou kunnen, laat staan zou willen hebben. Recent nog haalde het Vlaams Belang ruim het nieuws toen wij vlak voor de Federale Beleidsverklaring van Verhofstadt niet minder dan drie brochures voorstelden. Een eerste met een breed overzicht van de manier waarop wij een socialer Vlaanderen tot stand willen brengen. Een tweede met onze visie op Gezondheidszorg. En een derde (Over arbeidsmarkt en vergrijzing) die nogal wat stof deed opwaaien toen Verhofstadt een krantenartikel dat er over verschenen was aangreep om het Vlaams Belang links van Xavier Verboven te situeren. Verhofstadt bedoelde dat wij zagezegd voor het behoud van de huidige (brug)pensioensituatie zouden pleiten maar moest zich verontschuldigen bij Xavier Verboven en vergiste zich bovendien deerlijk. Het Vlaams Belang kiest om de activiteitsgraad te laten stijgen in de eerste plaats voor meer werk voor de jongere werklozen door de economie opnieuw op gang te brengen. Maar ook inzake pensioenen kiezen wij resoluut voor modernisering door de introductie van het loopbaanperspectief zijnde (behoudens uitzonderingen) een wettelijk pensioen na 40 jaar loopbaan.

Niet alleen is ons sociaal programma dus meer dan ontwikkeld maar er is ook een goede inhoudelijk-politieke reden om geen ‘sociaal-economisch’ congres te houden.

Wij zijn van oordeel dat welvaart door werkzame mensen wordt tot stand gebracht in de Vlaamse ondernemingen, ongeacht overigens of ze nu werknemer of werkgever zijn. Dat concept noemen wij Ondernemend Vlaanderen. Hoe en in welke mate dat Ondernemend Vlaanderen 'sociaal' is, is principieel een Vlaamse aangelegenheid. Ieder sociaal beleid heeft echter momenteel nog steeds als referentiepunt de unitaire Belgische Sociale Zekerheid. De splitsing van die Sociale Zekerheid is dus - veel meer dan inzake economie - voor de meeste Vlamingen en politieke partijen in Vlaanderen een verworven inzicht. De ontwikkeling van een visie op economie systematisch en principieel vermengen met sociaal beleid heeft dus een belangrijk nadeel. Die vermenging geeft immers de verkeerde indruk dat de Belgische sociale structuren worden aanvaard. Het Vlaams Belang heeft er voor gekozen een visie op economie uiteen te zetten los van de sociale problematiek die wij volledig als een Vlaamse bevoegdheid zien.

Op die manier konden wij dus afzonderlijk veel beter aantonen dat ook de economie in Vlaanderen dringend en volledig een Vlaamse bevoegdheid zou moeten zijn. Alleen zo kunnen wij aan Vlaanderen een goeddraaiende economie geven, die overigens een erg hoge sociale bescherming zou kunnen bekostigen.

Links of rechts? Het is duidelijk dat verschillende actoren hebben geprobeerd - en nog zullen proberen - om het Vlaams Belang naar aanleiding van dit congres te situeren in deze of gene hoek.

De linkerkant kijkt droevig naar een groot reservoir van vroegere socialistische kiezers die nu bij het Vlaams Belang hun politieke thuis hebben gevonden en probeert ons als a-sociaal of ultra-liberaal af te schilderen. Zij zoeken met een vergrootglas naar een of andere maatregel die in dat kraam past.

De VLD voelt bij heel wat ondernemers dat de haring niet meer braadt, dat de ontgoocheling over de VLD ook en vooral op economisch gebied zeer diep zit en weet dat heel wat ondernemers Vlaams Belang stemmen. Zij probeert ons af te schilderen als een partij die staatsdominantie en een soort vakbondsdictatuur wil invoeren. Desnoods wordt Xavier Verboven uit de kast gehaald om de ondernemers bang te maken voor het Vlaams Belang.

De waarheid ligt niet in het midden. Zij ligt ergens totaal anders.

Vlaanderen moet weg uit de post-marxistische analyse over de samenleving. De economie is iets waar iedereen mee aan de kar duwt en waar ondernemers en werknemers allemaal een gemeenschappelijk belang hebben: welvaart. En voor iedereen. In plaats van achterhaald gedoe van liberalen en socialisten, moet het kenmerk bij uitstek van Vlaanderens economie naar boven gehaald worden, namelijk de noeste zakelijke en doorgedreven wijze waarop er meerwaarde wordt gecreëerd door ondernemende en hardwerkende mensen.

Alleen zo, vertrekkende vanuit die notie over de Vlaamse identiteit, kan de kracht worden gevonden om de serieuze problemen van de 21ste eeuwse economie aan te pakken. Het is die visie op onze Vlaamse economie die het Vlaams Belang wil doordrukken.

- * -

03. ECONOMISCHE PRINCIPES

Een eerste werkgroep heeft - heel breed - een aantal economische principes willen schetsen die voor ons het uitgangspunt waren voor de totstandkoming van een economisch programma.

Het Vlaams Belang kiest bewust voor een gemengd economisch systeem, bestaande uit een sociaal en ecologisch gecorrigeerde private markteconomie, vervolledigd door een verantwoorde openbare productie van levensnoodzakelijke collectieve diensten die evenwel niet uit het oog verliest dat de overheidsuitgaven uiteindelijk steeds te financieren zijn door belastingen en voorheffingen en die dus aan ondernemingen de zuurstof niet mogen ontnemen. De concurrentiekracht van ondernemingen is immers van strategisch belang om de welvaart in stand te houden.

Wat stellen wij echter vast? Vlaanderen en Wallonië hebben een verschillende economische structuur en ze gaan verschillend om met overheidsgelden. De federale overheid krijgt geen voeling met de gewestelijke economische realiteit en slaagt er niet in de uiteenlopende besteding van publieke middelen te verantwoorden. Bovendien mist de Belgische overheid een langlopende coherente en door de Vlaamse publieke opinie erkende visie en treft ze weinig kosteneffectieve, want eenmalige, maatregelen. De ondernemingszin die in hoofdzaak in Vlaanderen wordt tot stand gebracht wordt niet gestimuleerd, de rechtszekerheid van werknemers en werkgevers wordt sterk ondermijnd en bovenop dat alles komt een hoog overheidsbeslag op de tewerkstelling.

Vandaar een eerste principe.

Kleine economieën met internationale ambities doen het goed. Zij zijn vaak competitiever en creatiever dan grote staten die wegens hun grootte en culturele verscheidenheid geen samenhangend beleid kunnen voeren. Goed beleid sluit immers nauw aan bij wat er leeft bij de mensen. Hieruit volgt dat de overheid de actieve bevolking de vrijheid moet laten in hun creativiteit. Het Vlaams Belang wil dan ook dat Vlaanderen zijn plaats in Europa als onafhankelijke staat inneemt. Naast de oplossing van een aantal historische onrechtvaardigheden, zoals de verfransing van onze hoofdstad Brussel - het politieke en financiële machtscentrum van het land - en de interregionale geldstromen, de zogenaamde transfers, effent de Vlaamse onafhankelijkheid eveneens de weg om een modern, performant en rechtvaardig economisch model uit te bouwen.

Om de Vlaamse onafhankelijkheid te eisen kunnen wij bogen op een aantal internationale voorbeelden die ons leren dat kleine naties voordelige structuren kunnen hebben. Concreet denken we alvast aan Denemarken, Zweden, IJsland, Finland, Estland, Letland, Litouwen, Tsjecho, Slowakije, Taiwan en Singapore. Vanzelfsprekend voegen we hier Ierland aan toe, dat op enkele decennia erin slaagde om uit te groeien tot een bijzonder sterke economie.

Het 'kleine' van de zonet opgesomde economieën is de beperkte maar door export te vergroten binnenlandse afzetmarkt, de kleine bevolkingsomvang, de homogeniteit en de interne samenhang van de inwoners en het belang dat bedrijfsleven en overheidsbeleid hechten aan innovatie en vrij ondernemerschap. De VS uitgezonderd zijn vrijwel alle toplanden inzake concurrentievermogen zulke kleine naties. Vlaanderen zou zich moeten scharen tussen deze voorbeelden van landen die politieke keuzes en overheidsbeleid enerzijds en economische structuur anderzijds met elkaar in overeenstemming brachten en nog steeds bezig zijn economie, politiek en overheid beter op elkaar af te stemmen.

Intussen, zolang wij moeten functioneren binnen dat Belgisch bestel, eisen wij ten eerste alvast de regionalisering van de vennootschapsbelasting en van alle overheidsuitgaven in verband met mobiliteit, alsmede de overheveling naar de gewesten van de zogenaamde inkomensaanvullende (gezondheidszorg, gezinsbijslagen, hulp aan bejaarden en mensen met een handicap) én de

inkomensvervangende (werkloosheidsuitkeringen en pensioenen) sociale zekerheid, wat de deelgebieden eindelijk een eigen, volwaardig loonkostenbeleid moet opleveren. Ten tweede moeten de deelstaten fiscale autonomie verwerven. Terwijl de financiering van zowel de federale overheid als de deelgebieden nog steeds volkomen ondoorzichtig is, zelfs na een vijfde staats hervorming, zouden beide niveaus ieder voor zich dringend meer bevoegdheden toegewezen moeten krijgen, waarop ze dan belastingen of bijdragen kunnen innen.

Het moge met andere woorden duidelijk zijn dat de onafhankelijkheid van Vlaanderen het belangrijkste van onze economische principes is.

Daarnaast zijn in de teksten van het congres volgende principes van het economisch kader opgenomen:

- het sociaal en ecologisch gecorrigeerd micro-economisch aanbodmodel;
- subsidiariteit;
- gemeenschapszin;
- loon naar werken;
- geen arbeidsimmigratie;
- soberheid van de overheid;
- vrijheid van ondernemen.

Wij halen hier in deze synthesesnota even drie belangrijke van die elementen naar voren.

Het micro-economisch aanbodmodel, sociaal en ecologisch gecorrigeerd, legt de klemtoon op een beleid dat van onderuit wordt gestuurd en dat alle ruimte laat aan mensen en ondernemingen om zich te ontplooien. De overheid heeft in dit model niet meer de centrale rol van degene die de consumptie probeert te beïnvloeden om de economie te doen aantrekken.

Vrijheid van ondernemen is vanzelfsprekend van groot belang. Vrijheid geeft de ondernemende mens de kans om een professionele activiteit te kiezen die het beste past bij de eigen talenten en voorkeuren. Door de keuze voor scholing, arbeid, een sector en voor specifieke professionele initiatieven die goed aansluiten bij de eigen persoon, komt de meeste toegevoegde waarde voor de ganse samenleving en dus economische ontwikkeling vrij.

De rol van de overheid bestaat er in de eerste plaats in een klimaat te scheppen dat ondernemers de ruimte laat om creatief en innoverend te handelen. Een gunstig ondernemingsklimaat is enkel mogelijk wanneer de loonlasten dalen, de administratieve overlast verdwijnt en de nodige stimulansen aanwezig zijn. Vrije mededinging moet zoveel mogelijk verzekerd worden.

De sobere overheid belemmert de ondernemingsvrijheid zo weinig mogelijk. De beslissingsbevoegdheden komen conform het subsidiariteitsbeginsel zoveel mogelijk toe aan de lagere niveaus. Dit impliceert een drastische vermindering van de overheidsinmenging. Het subsidiariteitsbeginsel dient echter genuanceerd wanneer de middenstand in het gedrang dreigt te komen. Wij denken hierbij specifiek aan de zogenaamde IKEA-wet die de gemeentebesturen de grootste beslissingsmacht geeft over de komst van nieuwe handelszaken. Een afgeslankte overheid zal effectief het hoge overheidsbeslag verminderen en zorgen voor de noodzakelijke zuurstof voor de ondernemingen.

04. VAN EEN BELGISCH NAAR EEN VLAAMS ECONOMISCH BELEID

Een afzonderlijke werkgroep heeft zich gebogen over deze thematiek omdat hij een nadere analyse vereiste en ook omdat bij de ontwikkeling van een visie op de vervlaamsing van de economie een visie moet ontwikkeld worden op de periode tot aan de Vlaamse onafhankelijkheid. De analyse leidt tot volgende conclusie.

De invloed van Vlaanderen in het fiscale beleid van België is onvoldoende omwille van de Waalse PS en de met haar ideologisch verbonden vakbonden. In tegenstelling tot Vlaanderen wil de PS niet dat het fiscale beleid in België wordt aangepast aan een micro-economisch aanbodbeleid (zijnde een beleid dat van onderuit wordt gestuurd en dat alle ruimte laat aan mensen en ondernemingen om zich te ontplooien) dat in Europa snel aan belang wint. De Waalse Parti Socialiste wil dit niet omdat de overheid in een dergelijk scenario genoodzaakt zal zijn om te saneren en te besparen. En dit betekent dat de PS haar kiezers niet langer zal kunnen paaien met allerlei (voor de Vlaamse belastingbetaler) dure gunsten. Voor de welvaart van de Vlaamse bevolking is de evolutie naar een micro-economisch aanbodbeleid echter van groot belang. Daarom is het noodzakelijk dat Vlaanderen de volledige bevoegdheid krijgt om een eigen fiscaal beleid te voeren.

Vooraf de personen- en vennootschapsbelastingen speelden in het verleden een belangrijke rol binnen het macro-economisch stabilisatiebeleid dat door Europese staten zoals België gevoerd werd. Thans neemt hun belang toe als instrumenten van een micro-economisch aanbodbeleid. Omwille van voornoemde redenen is het dan ook nuttig dat Vlaanderen zo snel mogelijk over deze beleidsinstrumenten kan beschikken.

Volledige fiscale autonomie - met als gevolg het verdwijnen van de geldstroom uit Vlaanderen - zal uiteindelijk ook voor Wallonië een goede zaak zijn. De Franstalige MR-senator Alain Destexhe zegt dat de transfers, zowel vanuit Vlaanderen als vanuit Europa, geen stimulans zijn voor Wallonië. En volgens de drie Franstalige economen Mignolet, Pestieau en Capron wiegt de financiële stroom van Vlaanderen naar Wallonië het economische leven in het zuidelijke landsgedeelte in slaap. Ze waarschuwen dat de transfers tussen de regio's perverse effecten hebben omdat ze het bewustzijn ondermijnen dat er economische problemen bestaan in Wallonië.

Totale fiscale autonomie impliceert ook een volledige verdeling van de overheidsschuld tussen Vlaanderen en Wallonië, omdat de federale overheid in een dergelijk scenario niet langer over de middelen beschikt om de rentelasten te blijven betalen. Bij onderhandelingen over de verdeling van de Belgische overheidsschuld moet er rekening mee worden gehouden dat het grootste deel van die schuld door of ten behoeve van Wallonië is gemaakt.

Het Vlaams Belang vindt dat strategische sectoren onder Vlaamse controle moeten blijven. We denken daarbij in de eerste plaats aan nutsectoren zoals watervoorziening, gas en elektriciteit.

Tot slot is het belangrijk op te merken dat een eenvormig Belgisch beleid geen rekening houdt met de heterogeniteit die bestaat tussen regio's, sectoren en bedrijven. Daarom is een algemeen arbeidsmarktbeleid, zoals het instellen van een algemene Belgische loonnorm, niet efficiënt. Het is verstandiger om loononderhandelingen op regionaal en sectoraal niveau te voeren, zodat er expliciet rekening gehouden kan worden met de specifieke economische kenmerken van de regio's en sectoren in kwestie.

05. FISCALE AUTONOMIE

In afwachting van de onafhankelijke Vlaamse staat moet er een totale fiscale autonomie voor Vlaanderen worden bepleit.

Ten eerste geeft fiscale autonomie de mogelijkheid om een beleid te voeren dat dicht bij het volk staat. En hoe dicht het beleid bij het volk staat, hoe democratischer het door het volk ervaren wordt.

Ten tweede is de mate van socio-culturele samenhang bepalend voor de marge van fiscale differentiatie. Hoe kleiner de graad van socio-culturele samenhang, hoe meer ruimte er bestaat voor fiscale differentiatie. De graad van socio-culturele samenhang kan gemeten worden aan onder meer de mate waarin visies op het overheidsbeleid in de verschillende regio's gelijk lopen en de mate waarin er een natiegevoel heerst over de regio's heen .

Ten derde zijn er heel wat voordelen verbonden aan fiscale differentiatie of fiscale concurrentie: het creëert een neerwaartse druk op de belastingtarieven. De potentiële emigratie en mobiliteit van personen en vennootschappen en de drang van overheden om deze productieve (belastbare) subjecten te houden, zorgt ervoor dat de overheid de belastingen zo laag mogelijk houdt. Gezien de torenhoge fiscale druk in België (na Zweden en Denemarken de derde hoogste van alle OESO-landen) zou een beetje fiscale concurrentie tussen Vlaanderen en Wallonië - met als gevolg een neerwaartse druk op de belastingen - positieve effecten hebben.

Fiscale autonomie geeft een instrument in handen om de fiscale en parafiscale druk op bedrijven te verlichten. Volledige fiscale autonomie voor de regio's veronderstelt ook dat de Belgische staatsschuld gesplitst wordt aangezien volledige fiscale autonomie impliceert dat de federale overheid niet meer over de middelen beschikt om de interesten op die staatsschuld te betalen. Fiscale autonomie heeft ook tot gevolg dat de geldstroom naar Wallonië vanzelf verdwijnt.

Volledige fiscale autonomie veronderstelt tevens dat alle belastingen en bijdragen door Vlaanderen worden bepaald en geïnd. Fiscaliteit vervult immers voor de overheid de functie van inkomstenbron zonder dewelke de overheid - ook de Vlaamse - niet in staat is om haar bevoegdheden op een correcte manier uit voeren. Fiscaliteit is het socio-economische beleidsinstrument bij uitstek.

De bepaling van de tarieven en de inning van volgende belastingen moeten aldus een volledige Vlaamse bevoegdheid worden. Het gaat om:

- de vennootschapsbelasting;
- de personenbelasting;
- de belasting over de Toegevoegde Waarde (BTW);
- de douanerechten;
- de accijnzen.

Bijgevolg moeten alle federale diensten en instellingen die met de inning van belastingen en bijdragen te maken hebben geregionaliseerd worden.

Het departement Algemene Zaken en Financiën (AZF) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap moet een autonoom en volwaardig ministerie worden. Het moet uitgebouwd worden tot een volwaardig Vlaams ministerie van Financiën dat alle belastingen int van de inwoners van het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Voorts moet het beheer van het kadaster worden geregionaliseerd. Dat kadaster is nu nog in handen van de

Administratie van het kadaster, de Registratie en Domeinen (AKRED), één van de fiscale administraties van het Federale Ministerie van Financiën.

Na de regionalisatie van het kadaster, kan ook de invordering van de registratie- en successierechten worden overgeheveld naar het Vlaams ministerie van Financiën.

De ruim 18.000 Vlaamse ambtenaren die nu tewerk gesteld zijn in de FOD Financiën moeten - parallel met de overheveling van bevoegdheden en opdrachten - verhuizen naar het Vlaamse ministerie van Financiën.

De Nederlandstalige kamer van het Rekenhof moet omgevormd worden tot een Vlaams Rekenhof dat onder de controle komt te staan van het Vlaams Parlement. En de federale inspectie van financiën moet in aansluiting ook volledig geregionaliseerd worden.

- * -

06. VERDELING STAATSSCHULD TUSSEN VLAANDEREN EN WALLONIË

Fiscale autonomie impliceert ook een volledige verdeling van de overheidsschuld tussen Vlaanderen en Wallonië, omdat de federale overheid in een dergelijk scenario niet langer over de middelen beschikt om de rentelasten te blijven betalen. Bij onderhandelingen over de verdeling van de Belgische overheidsschuld moet er rekening mee worden gehouden dat het grootste deel van die schuld door of ten behoeve van Wallonië is gemaakt.

Indien de oorsprong van de Belgische overheidsschuld als verdeelsleutel wordt toegepast, dan wordt Wallonië geconfronteerd met een bijzonder pijnlijke situatie. De schuldgraad zou onmiddellijk opklimmen tot 232,55 % van het Bruto Regionaal Product. Voor Vlaanderen (inclusief Brussel) komt de schuldratio dan op 51,68 % van het BRP. Dit scenario zou een erg zware last leggen op de Waalse bevolking. De schuld per hoofd zou er 49.047,70 Euro bedragen. Vlaanderen zou echter meteen voldoen aan de 60%-schuldnorm van het verdrag van Maastricht.

Het criterium om de federale schuld over deelgebieden te verdelen op basis van de grootte van het grondgebied is ingegeven door het feit dat heel wat kosten in overheidsbegrotingen afhankelijk zijn van de grootte van het territorium. Het is duidelijk dat ook deze sleutel erg nadelig is voor Wallonië. Alhoewel deze sleutel het voordeel heeft ondubbelzinnig en eenvoudig te zijn, houdt hij geen rekening met belangrijke parameters als economische activiteit en bevolking.

Omtrent het idee om de schuld te verdelen op basis van bevolkingscijfers bestaat meer consensus. Deze eenvoudige en rechtvaardige verdeelsleutel kent veel voorstanders. Er zijn ook historische voorbeelden van overheidsschulden die op basis van dit criterium werden verdeeld. De Tsjecho-Slowaakse schuld bijvoorbeeld werd verdeeld tussen Tsjechië en Slowakije volgens een 2 tegen 1 verhouding, gebaseerd op hun respectievelijke bevolkingsaandeel.

Het is eveneens mogelijk om de schuld op te delen volgens het Bruto Regionaal (of Nationaal) Product. Deze sleutel is, net zoals het criterium van de bevolkingscijfers, gebaseerd op het draagkrachtbeginsel. Het BRP zal immers bepalend zijn als indicator voor toekomstige belastingheffing om de schuld af te betalen en dus (duurzaam) af te bouwen. Het is belangrijk om op te merken dat in dit scenario de schuld per Vlaams hoofd (29.532,98 Euro) hoger is dan de schuld per Waals hoofd (20.436,54 Euro). Dit scenario is met andere woorden vrij nadelig voor Vlaanderen.

Ongeacht wat de uiteindelijke uitkomst van onderhandelingen over de staatsschuld wordt, moet het Vlaamse uitgangspunt van onderhandelingen het oorsprongprincipe zijn. Iedere afwijking van dit principe, moet als een tegemoetkoming van Vlaanderen aan Wallonië worden gezien.

07. ECONOMISCHE ONTWIKKELING

Economische vooruitgang is een proces van vallen en opstaan, van creativiteit en afbraak. De Weense economist Joseph A. Schumpeter schreef daarover in 1912 een beroemd boekje waarbij hij het had over creatieve destructie. Dagelijks vinden mensen nieuwe producten en productiemiddelen uit die het doodvonnis betekenen voor bestaande producten en helaas ook voor bedrijven die zich onvoldoende creatief opstellen. Een economische politiek van de overheid, maar ook van de arbeidersbeweging, moet van deze nuchtere vaststelling durven uitgaan wil ze effectief duurzame economische ontwikkeling mogelijk maken. Het Belgische drama is dat de heersende elite deze eenvoudige economische waarheid jarenlang ontkend heeft. Het is dit 'economisch negationisme van links' dat zoveel kapot gemaakt heeft in dit land. Een sociale politiek is natuurlijk nodig om de onvermijdelijke afbraakprocessen te begeleiden, het mag echter niet ontaarden in een rooftocht ten koste van de levensnoodzakelijke creativiteit en van innovatieve investeringen die onze kinderen en kleinkinderen ook een hoopvolle toekomst moeten waarborgen.

Uit alle recente economische rapporten en rangschikkingen blijkt immers één constante: België gaat economisch achteruit. Zowel op het vlak van economische groei, concurrentiekracht, ondernemingsklimaat, openbare financiën, belastingdruk en nu zelfs de productiviteit verliest België terrein ten opzichte van onze belangrijkste concurrenten. België is niet voorbereid op de uitdagingen van de 21ste eeuw en slaagt er niet in zich tot een echte kenniseconomie te ontwikkelen.

Het Belgische overheidsapparaat functioneert ronduit slecht. Reeds in 2003 stelde de ECB dat de efficiëntie van de Belgische publieke sector - uitgedrukt als de verhouding tussen de prestaties en de overheidsuitgaven - 20% lager ligt dan het gemiddelde bij vergelijkbare landen. Terwijl overheidsuitgaven gemiddeld 40% van het BBP bedragen in de EU, stijgt dit in België tot 50%. Een hoog overheidsbeslag hoeft niet a priori nadelig te zijn voor de economische groei. De Scandinavische landen bijvoorbeeld hebben een hoge belastingdruk en een uitgebreide sociale zekerheid. Het verschil met België is grotendeels terug te brengen tot de efficiëntie en de kwaliteit van de overheid. Zo investeert Scandinavië volop in infrastructuur, vorming, innovatie en O&O. De Scandinavische landen staan dan ook aan de top wat de werkzaamheidsgraad betreft, terwijl in België amper 60% van de actieve bevolking effectief een job heeft.

De belangrijkste handicap is ongetwijfeld het hoge overheidsbeslag op het loon. Nergens ter wereld kost een werknemer meer dan in België: gemiddeld 53.577 Euro per jaar. Dat is tien keer zoveel als in Letland en Litouwen, beduidend meer dan wat Japanse en Amerikaanse loontrekkenden aan hun werkgever kosten en duizenden Euro's per jaar meer dan in Nederland, Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk. De werkgeversbijdragen aan de sociale zekerheid wegen bijzonder zwaar door in de loonkost. Zo kost een werknemer in ons land zijn werkgever jaarlijks 12.667 Euro - of zo'n half miljoen oude franken - aan sociale lasten. In Engeland is dat amper 2.972 Euro. Ook in landen met hoge lonen betalen werkgevers doorgaans een pak minder.

Voorts hebben nagenoeg alle economische sectoren een specifieke agenda in verband met het economisch kader waarbinnen zij zich moeten ontwikkelen. In de congresstukken over economische ontwikkeling komen zij een voor een aan bod.

08. MINERVA VLAANDEREN

Als we - zoals hiervoor uiteengezet - het principe hanteren dat een Vlaamse economie moet gebaseerd zijn op een micro-economisch aanbodmodel met sociaal-ecologische correcties, dan ligt de klemtoon op een beleid dat van onderuit wordt bepaald en dat alle ruimte laat aan mensen en ondernemingen om zich vrij te ontplooien. De overheid heeft in dit model niet meer de centrale rol van degene die de consumptie probeert te beïnvloeden om de economie te doen aantrekken.

Minerva was de Romeinse godin van de wijsheid, de ambachten en het werk, de kunst, de wetenschap, de handel en de industrie.

Met een nieuwe visie op economische ontwikkeling die wij 'Minerva' noemen, wil het Vlaams Belang - uitgaande van dat aanbodmodel - meer ondernemingszin, meer creativiteit, meer innovatie en meer onderzoek en ontwikkeling stimuleren. Economische ontwikkeling is immers een zaak van goed geleide bedrijven die met innovatieve producten en/of creatieve dienstverlening - op maat van kritische consumenten of afnemers - een marktsegment innemen en nationaal en internationaal trachten te verruimen.

Daardoor ontstaat een nieuwe rol voor de overheid. Die nieuwe rol vatten wij samen in het begrip 'Minerva.'

Die **Minerva-visie** komt ondermeer tot uiting in de volgende 12 concrete voorstellen.

1. *Minerva kijkt eerst en vooral de voorwaarden om ondernemingszin, innovatie en O&O aan de toekomst alle kansen te geven. Een probleem met het Vlaams innovatiebeleid is immers dat er voortdurend nieuw innovatiebeleid bijkomt, zonder dat oudere beleidslijnen en projecten zichzelf definitief afsluiten. **Noodzakelijke voorwaarden voor een gedegen Vlaams innovatiebeleid zijn:***
  - a. **Vlaamse autonomie**, om door bundeling van bevoegdheden sneller op de bal te kunnen spelen;
  - b. een **afslanking van het overheidsapparaat** en een **versnelde administratieve vereenvoudiging**, zodat bureaucratie niet in de weg kan staan van ondernemingszin en creativiteit;
  - c. **Innovatie betekent in Vlaanderen vooral de stroomlijning van processen om kosten te reduceren. Voor productinnovatie is er belasting noch geld. Daarom moet het overheidsbeslag en de loonlast dringend naar omlaag.**
2. *Minerva wil **streekgebonden groeipolen en netwerken stimuleren** door via innovatie de juiste voorwaarden voor een spontane economische groei te scheppen. Belemmeringen en knelpunten worden weggerukt. De overheid moet bijzondere aandacht hebben voor belangrijke economische sectoren die bedreigd worden door Europese regelgeving (vb. havenarbeid) of Belgisch wanbeleid (vb. diamantsector). Nog bestaande monopolies moeten zo snel mogelijk verdwijnen. Streekgebonden innovatiegroeipolen moeten meer durfkapitaal aantrekken.*
3. *Innovatiebeleid kan niet zonder een flexibele arbeidsmarkt, ook en vooral voor kenniswerkers. Flexibilisering op de werkvloer moet gecompenseerd worden door meer flexibiliteit ten voordele van het gezinsleven, vrije tijd en studies. Daarom bepleiten wij de invoering van een **Duoflex-pact** dat kan worden afgesloten tussen bedrijven die werknemers delen of op sectoraal vlak.*

*De **overstap van zelfstandige naar werknemer** en omgekeerd dient gemakkelijker gemaakt te worden. Wij zijn voorstander om via lastenverlaging en administratieve vereenvoudiging het maken van **overuren** aantrekkelijker te maken, zonder overwerk aan de werknemer op te leggen. Wie meer wil*

*werken, moet hiervoor voldoende kansen krijgen. Tot slot wensen wij een verdere flexibilisering van de **uitzendarbeidsmarkt**.*

4. *De overheid dient de ondernemers de vrijheid te geven creatief en innoverend te ondernemen. Dit houdt onder meer in dat de **contractvrijheid** moet behouden blijven. Quota voor allochtonen of andere groepen op de arbeidsvloer staan hier haaks op en worden door ons verworpen.*
5. *Jaarlijks gaan duizenden kleine, maar ook grote bedrijven failliet - met alle negatieve maatschappelijke gevolgen van dien. Soepelere **falingsprocedures**, weliswaar onder strenge voorwaarden, kunnen ervoor zorgen dat waardevolle ideeën en projecten niet verloren gaan door tijdelijke moeilijkheden. Net zoals in de Angelsaksische landen moet het **gerechtelijk akkoord** meer toegepast worden.*
6. ***Bedrijfswinsten**, hergeïnvesteed in het bedrijf zelf ter verbetering van de infrastructuur of in onderzoek binnen het bedrijf mogen niet langer belast worden. Een wettelijke kader voor **aandelenopties** moet overdreven speculatie in een bedrijf voorkomen.*
7. *Steeds meer wetenschappers verlaten Vlaanderen. Om deze **hersenvlucht tegen te gaan**, dient het aantal beurzen voor predoctorale en postdoctorale onderzoekers verhoogd te worden. De werkomstandigheden van de onderzoekers en hun carrièremogelijkheden dienen verbeterd te worden. De hoge loonlast moet drastisch verminderd worden door een vermindering van de sociale bijdragen voor onderzoekers, bovenop een lineaire daling voor iedereen.*
8. *De huidige **octrooiwetgeving** is eerder een rem op de ontwikkeling van nieuwe producten. Het Vlaams Belang pleit ervoor om de procedures voor zowel nationale als Europese en Gemeenschapsoctrooiën (EU) eenvoudiger, soepeler en korter te maken. Ook de jaarlijkse taksen moeten sterk verminderd worden.*
9. *In Minerva bepleiten we een integrale aanpak van wetenschap en innovatie: de bevoegdheden die nu over verschillende overheidsdienst verspreid zijn, worden samengebracht onder **één centrale overheidsdienst**. Alle resterende federale bevoegdheden voor wetenschap en innovatie moeten onmiddellijk naar de gewesten worden overgeheveld. Een rationalisering van geldstromen maakt het Vlaanderen mee op basis van O&O mogelijk op competitief terug aan de top komen. De Lissabonnorm van 3% investeringen in O&O mag enkel een tussenstap zijn. De overheid moet **meer middelen** ter beschikking stellen en de private sector (fiscaal) stimuleren om hetzelfde te doen.*
10. *Bijzondere aandacht gaat in Minerva naar het **onderwijs**, een plaats waar de overheid wel degelijk moet optreden. Wetenschappelijke en technische kennis staat of valt met continuïteit. Door de vele onderwijsvernieuwingen komt deze **continuïteit** onder druk. Voortdurende en ondoordachte onderwijsvernieuwingen dreigen innovatie in wetenschap en economie te ondermijnen. Het Vlaams Belang is uiteraard van mening dat dit geen goede evolutie is. De concurrentie tussen universiteiten en onderzoeksinstellingen is onvruchtbaar. Een opdracht van de overheid is om in het (hogere) onderwijs beter te verzekeren dat alle leerlingen en studenten op gezette tijden **hetzelfde kennisniveau** hebben verworven. Ondanks eindtermen is dit in het licht van de toename van zelfstudieopdrachten hoognodig. Technische opleidingen moeten geherwaardeerd en aantrekkelijker worden. Wij wensen méér en betere middelen voor technische (her)scholingsprogramma's.*

*Samenwerking tussen onderwijs, overheid en de ondernemingen is van groot belang, niet alleen tussen ondernemingen en universiteiten, maar ook tussen hogescholen en universiteiten onderling. De wegwerking van dure overlappingsen en versnipperingen en een efficiënter gebruik van de informatica en internet zullen de leerprocessen en -inhouden optimaliseren. Via een **efficiënt georganiseerd onderwijs** zullen meer middelen vrijkomen om de wetenschappelijke richtingen te promoten. Op deze manier kan de kennis in Vlaanderen verankerd worden en meer bijdragen tot economische groei.*

Universiteiten en onderzoekscentra doen steeds meer een beroep op private sponsors en grote bedrijven om eigen, duur fundamenteel onderzoek uit te voeren. Het Vlaams Belang is gewonnen voor deze samenwerking, maar de wetenschap moet haar **onafhankelijkheid** kunnen behouden. Publiek-private samenwerking (PPS) kan trouwens helpen de ondoorzichtige bestuurlijke besluitvorming in gepolitiseerde overheidsdiensten te doorbreken. Commercieel misbruik van wetenschappelijk onderzoek en overheidsbeleid moet echter vermeden worden. Aan de kwaliteit van het hogere onderwijs en volwaardige dienstverlening aan de burger mag niet worden geraakt. Spin-offs mogen keuzes van universiteiten voor het aanbieden van curricula niet te zeer beïnvloeden. Verregaande actieve openbaarheid van bestuur (o.a. van projectgunningen) moet **de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid** van de onderzoekswereld en de overheid waarborgen. In het algemeen moet toegepast wetenschappelijk onderzoek technologische oplossingen waar het bedrijfsleven nu om vraagt anticiperen en **tien jaar 'vooruit denken.'**

11. Beleid dat innovatie - vooral dan door O&O - ondersteunt zonder dat daar méér werkgelegenheid door ontstaat moet herzien worden. Het voorbeeld van Finland toont duidelijk aan dat het voor een moderne economie zeker mogelijk blijft om ook werkgelegenheid te creëren in de verwerkende nijverheid. Wat ons betreft, is het blijvend **creëren van zulke jobs** een strategische optie waartoe de overheid moet en kan bijdragen door loonlastenverlagingen en door een beleid te voeren dat nieuwe technologieën in de eerste plaats toevoert aan ondernemingen die in Vlaanderen jobs kunnen scheppen. Zo een keuze zou in elk geval aan de orde kunnen zijn in de beheersovereenkomsten van technologische onderzoekscentra. Het moet de bedoeling zijn alle schakels van de **waardeketen**, van ontwerp tot afgewerkt product, in Vlaamse handen te houden. Taiwan is een voorbeeld van hoe dat kan. Vlaanderen moet dit ook kunnen. En beter.
12. Tot slot moet in een globale visie op een zuurstofrijke economie ook gedacht worden aan de vergrijzingsproblematiek. Het Vlaams Belang is, in overeenstemming met de Minervavisie, gewonnen voor het **loopbaanperspectief** dat recht geeft op pensioen na 40 jaar arbeid. Uitzonderingen hierop vormen uiteraard de lichamelijke zwaar belastende beroepen. Wie als werknemer actief wil blijven na 40 jaren werk en naventende belastingbijdragen, dient volgens het Vlaams Belang geen enkele vorm van sociale zekerheidsbijdragen meer af te staan op de inkomsten uit arbeid. Wij willen met andere woorden arbeid door oudere werknemers volledig vrijstellen van werkgevers- en werknemersbijdragen. Om verworven rechten niet in gevaar te brengen, kunnen werknemers die op rust gaan en na verloop van tijd opnieuw intreden, hun sociale rechten 'meenemen' naar de nieuwe job. De ervaring van gemotiveerde en deskundige werknemers kan zo ten volle renderen, ook in innovatieve sectoren. In innovatieve sectoren wordt dag in dag uit bewezen dat het onderscheid tussen arbeider en bediende voorbijgestreefd is. Daarom moet er **één statuut** komen.

- * -

09. VLAAMS BELANG KMO-PLAN

Centraal in ieder beleid dat in Vlaanderen gericht is op een goede economische ontwikkeling zou de bijzondere aandacht moeten zijn voor de KMO's. Naast alle algemene economische beleidsmaatregelen willen wij een aantal specifieke op de KMO's gerichte voorstellen doen.

1. **Bundeling van bevoegdheden.** *Kleine en middelgrote ondernemingen vormen de motor van de Vlaamse economie en zijn van cruciaal belang voor onze welvaart. Toch worden deze bedrijven nog steeds stiefmoederlijk behandeld door de overheid, niettegenstaande hun belangen behartigd zouden moeten worden door twee regeringen en een viertal ministers. Om een éénduidig stimulerend beleid te garanderen en te optimaliseren, wil het Vlaams Belang alle KMO-bevoegdheden bundelen onder de minister van economie.*
2. *Vereenvoudiging administratieve rompslomp via een substantiële kwantitatieve vermindering van de administratieve lasten, wetten en regels samen met een kwalitatieve verbetering van de regelgeving. Een **KMO-Impactfiche** die gevolgen van een nieuwe KMO-regel aangeeft met bijzondere aandacht voor de uitvoerbaarheid en administratieve lasten moet worden ingevoerd. Het ondernemersrecht wordt vereenvoudigd en geharmoniseerd. De effectieve installering van een KMO-loket blijft een prioriteit. Bovendien willen wij de boekhoudkundige verplichtingen van niet-beursgenoteerde KMO's verminderen. Specifiek voor KMO's met minder dan 20 werknemers moeten heel wat wetten en regels niet langer van toepassing zijn.*
3. **Vrij en eerlijk ondernemen.** *Zelfstandigen worden geconfronteerd met oneerlijke concurrentie van 'collega's' die het niet zo nauw nemen met de handelsbepalingen. Zolang bepaalde wetten bestaan, moeten ze door alle zelfstandigen onverminderd nageleefd worden. De ondernemingsvrijheid moet echter gewijvaard worden. De wettelijke beperkingen moeten dan ook zoveel mogelijk verdwijnen en van een positieve discriminatie of een quotastelsel in het aanwervingbeleid kan geen sprake zijn.*
4. **Lastenverlaging.** *De loonkost in België blijft veel te hoog. Om enigszins concurrentieel te worden moeten de lasten op de lonen drastisch dalen, minstens tot het Europees gemiddelde. De tarieven van de vennootschapsbelasting moeten net zoals in andere EU-lidstaten verder naar beneden, echter zonder de belastbare basis te verbreden. Voor de horeca en andere arbeidsintensieve sectoren moet het verlaagd BTW-tarief eerder de regel zijn dan de uitzondering.*
5. **Onderwijs en geschoold personeel.** *Ondanks de hoge werkloosheid zijn er nog altijd knelpuntberoepen. Het onderwijs is niet volledig afgestemd op de noden van de arbeidsmarkt. Het Vlaams Belang pleit voor een herwaardering van technische, technologische en beroepsopleidingen en de eruit voortkomende beroepen, zodat in overleg met middenstandsverenigingen, leerlingen beter opgeleid kunnen worden in de richting van knelpuntvacatures.*
6. **Onderwijs en ondernemingszin.** *Zelfstandigheid, zelfgestuurd leren, creativiteit en andere competenties dienen in het onderwijs ontwikkeld te worden. Dit is wat gekend is onder 'ondernemingszin,' de basis voor ondernemend gedrag en ondernemerschap in het verdere leven. Ondernemerschap moet als een vakoverschrijdende eindterm in alle studierichtingen opgenomen worden met aandacht voor economische basiskennis, boekhoudprincipes en talenkennis. Het onderwijs moet meer bijdragen tot een positieve maatschappelijke attitudevorming inzake het zelfstandig ondernemerschap bij jongeren.*
7. **Ademruimte door investeringen in infrastructuur.** *Vlaanderen heeft een nijpend tekort aan voldoende bedrijventerreinen. Stedelijke buurten die voldoende toegankelijk zijn maar geconfronteerd worden met leegstand en verkrotting komen prioritair in aanmerking voor de realisatie van nieuwe*

industriezones. Daarnaast moeten we de zogenaamde 'brownfields' - oude verlaten bedrijfstreinen - aan een versneld tempo saneren en aan kandidaat ondernemers ter beschikking stellen.

8. **Veiligheid.** *Ondernemers en middenstanders zijn steeds meer slachtoffers van criminaliteit. Investerings in veiligheid moeten een fiscale voorkeursbehandeling krijgen en onder het laagste BTW-tarief vallen. Het Vlaams Belang wil de wettelijke zelfverdediging uitbreiden tot de bescherming van eigendom en goederen. Criminelen moeten hard worden aangepakt. Een beveiligde webstek voor winkelleigenaars met gegevens van recidiverende winkeldieven en de mogelijkheid om foto's van betrapte dieven uit te hangen, zal ontmoedigend werken en de uitbaters toelaten preventief op te treden.*
9. **KMO en middenstandsplan.** *Middenstand en KMO's zijn niet enkel de motor van onze Vlaamse economie, maar de middenstand en lokale kleinhandel in het bijzonder staan voor een groot deel van de sociale contacten in. De middenstand vormt het cement voor de sociale netwerken en een leefbare buurt en dorpskern. Voor de wijkbewoners is het verdwijnen van de 'ankers' in de buurt een vrij ingrijpende gebeurtenis. Een gediversifieerde en sterke detailhandel vormt het hart van goed bereikbare stadskernen met een diversiteit aan functies en moet dan ook maximaal gepromoot en gestimuleerd worden. De leegloop van hele wijken in grootsteden leidt onmiskenbaar tot de verloedering ervan. Een systeem van 'heroplevingszones' zou dit sterk kunnen verminderen. In deze probleemzones zou een tijdelijke vrijstelling gelden van bepaalde fiscale verplichtingen met als doel een heropleving van middenstand en ambachten.*
10. **Flexibiliteit.** *Het Vlaams Belang wil een maximale bescherming van de werknemers. De arbeidsverhoudingen in KMO's zijn echter informeler en soepeler dan deze in grote ondernemingen. Vandaar dat wij geen voorstander zijn van geïnstitutionaliseerde syndicale structuren in kleine en middelgrote ondernemingen. Goede menselijke verstandhouding blijft de beste garantie voor goede arbeidsrelaties bij middenstand en KMO. In de horeca moet de regeling voor Gelegenheidsarbeid in een eerste fase opgetrokken worden van momenteel 45 dagen tot elk weekend om op termijn onbeperkt toepasbaar te worden. Om hun competitiviteit en de werkgelegenheid te vrijwaren moet het systeem van overuren flexibeler worden. Het aantal toegelaten jaarlijkse overuren moet sterk verhoogd worden en wordt gecompenseerd door inbaalrust of overwerktoeslag, afhankelijk van de keuze van de werknemer.*
11. **Mobiliteit in de stedelijke gebieden.** *Het Vlaams Belang pleit voor een mobiliteitsbeleid waar ruimte blijft voor de wagen. Grote delen van de steden moeten dus voldoende toegankelijk blijven en voldoende parkeerruimte voorzien. Wat het openbaar vervoer betreft, vinden wij dat de dienstverlening verder uitgebreid moet worden, bijvoorbeeld naar industrieterreinen. Liever dan een politiek van alles kan gratis, pleiten wij voor een politiek van alles kan beter.*
12. **Verankering.** *Het is verontrustend dat steeds meer KMO's verkocht worden aan buitenlandse firma's. De beste manier om onze Vlaamse firma's in Vlaamse handen te houden is via investeringen in onderzoek en ontwikkeling. De overheid kan dan immers als voorwaarde stellen dat de technologie die hiermee ontwikkeld wordt ten dienste moet staan van de Vlaamse economie. Er moeten ook meer inspanningen gebeuren om Vlaams privaat kapitaal aan te trekken. Investeringsfondsen kunnen veelbelovende starters of bedrijven die voor een internationale expansie kiezen, de nodige fondsen verschaffen. Op die manier wordt op een nog actievere manier verzekerd dat Vlaamse bedrijven kunnen doorgroeien tot internationale spelers van formaat, zonder dat ze daarvoor hun autonomie volledig uit handen hoeven te geven.*

13. **Gelijkschakeling werknemers- en zelfstandigenstatuut.** *Het sociaal statuut van zelfstandigen is nog steeds ondermaats vergeleken met de situatie van werknemers. Pensioenregeling, ziekte-uitkeringen en kinderbijslagregeling van zelfstandigen moeten kwalitatief evenwaardig worden aan het sociaal statuut van werknemers. Een verbetering van hun statuut hoeft geenszins te betekenen dat de zelfstandigen meer bijdragen moeten betalen. Als de overheid voor de sociale zekerheid van zelfstandigen evenveel bijpast als voor andere categorieën dan is er geen nood aan een bijdrageverhoging. Binnen het werknemersstatuut moet het statuut van arbeiders en bedienden gelijkgeschakeld worden.*
14. **Deblokkeren van grote infrastructuurdossiers met economische weerslag.** *Nog teveel infrastructurele gebreken vormen een handicap voor de economische activiteit. We denken hierbij concreet aan de verbinding van de Liefkenshoek-tunnel, de aanleg van de tweede spoorontsluiting te Antwerpen, de heractivering van de IJzeren Rijn, de noodzaak aan een derde en vierde spoor tussen Zeebrugge en Gent enzovoorts. Vlaanderen moet trouwens de volledige bevoegdheid krijgen inzake investeringen in de (spoor)infrastructuur en mag niet langer gegijzeld worden door de voor Vlaanderen nadelige en onrealistische 60/40-verdeelsleutel van het NMBS-budget.*

- * -

10. OPENBARE FINANCIËN EN FISCALITEIT

Een afzonderlijke werkgroep heeft de begrotingssituatie van Vlaanderen en de fiscale positie van de Vlamingen in de diepte geanalyseerd. Daaruit kwamen een aantal principes als oplossing naar voren.

Gezonde begrotingen. In de accountancy speelt het voorzichtigheidsprincipe een belangrijke rol. Dit principe stelt dat potentiële verliezen in rekening moeten worden gebracht zodra ze geconstateerd worden. Winsten daarentegen mogen enkel geboekt worden als ze effectief gerealiseerd zijn. Vertaald naar de publieke financiën impliceert dit dat men bij de opmaak van de begroting uitgaat van het meest negatieve scenario. Een consequente toepassing hiervan zal de kans op budgettaire tegenvallers significant verkleinen.

Openbare besturen voeren daarenboven een open, jaarrekening-conforme en transparante boekhouding voor iedereen toegankelijk en raadpleegbaar, zowel voor beleidsvoorbereidende als uitvoerende activiteiten. Dit geldt voor alle onder- en nevenschikte overheden, ongeacht hun rechtsvorm, en vloeit van nature voort uit het feit dat de belastingbetalers het recht hebben te weten hoe hun belastingen worden aangewend.

De begroting staat voor een dubbele uitdaging: het hoofd bieden aan de enorme lasten uit het verleden (staatsschuld) en van de toekomst (vergrijzing). Hoe langer gewacht wordt hieraan tegemoet te komen, hoe hoger de toekomstige inspanningen zullen moeten zijn.

Een gezond begrotingsbeleid, gebaseerd op de opbouw van begrotingsoverschotten, is de beste garantie om de schuld op termijn structureel te verlagen. We moeten zo snel mogelijk reserves opbouwen die prioritair moeten dienen om de schuld te verlagen. In slechtere conjuncturele omstandigheden kunnen ze ook tijdelijk worden aangewend om de economie te stimuleren. Het gebruik van eenmalige operaties moet zoveel mogelijk vermeden worden. Het effect van deze operaties is niet alleen tijdelijk, in veel gevallen verlaagt het daarenboven de reële schuldenlast niet en verzwaart de toekomstige uitgaven. Enkel bij wijze van hoge uitzondering zouden deze maatregelen mogen overwogen worden.

Belgisch. In afwachting van de Vlaamse onafhankelijkheid spelen de budgettaire realisaties van de gemeenschappen en gewesten een belangrijke rol bij de globale begrotingsresultaten. Terwijl Vlaanderen reeds jaren grotere overschotten opbouwt dan afgesproken en hiermee als enige bijdraagt tot de verbetering van de federale begroting, blijven de andere entiteiten ondermaats presteren en tekorten opstapelen. Omwille van de federale loyaliteit hypothekeren de Vlamingen hun welvaart, Wallonië daarentegen heeft enkel oog voor de eigen prioriteiten.

Binnen de voorlopige Belgische context moeten de begrotingsinspanningen op een eerlijke manier verdeeld worden over het federale niveau, de deelgebieden en de lagere overheden. Dit betekent eveneens dat de deelstaten naast de verantwoordelijkheid over hun uitgaven ook de volledige soevereiniteit over hun ontvangsten krijgen. De Vlaamse begroting is nog steeds een dotatiebegroting en voor meer dan 80% afhankelijk van de door het federale niveau toegewezen middelen. Om de deelgebieden toe te laten zo optimaal mogelijk de begrotingsnormen te halen is een eigen begrotingsbeleid met volledige budgettaire bevoegdheden - inclusief fiscale - onontbeerlijk.

Vlaams. Gedurende de periode 1998-2004 realiseerde Vlaanderen een gecumuleerd begrotingsoverschot van 4,686 miljard Euro. Voor 2005 rekt de Vlaamse regering op een surplus van 287 miljoen. De Vlamingen merken echter bitter weinig van deze positieve resultaten. De beschikbare middelen gaan naar de afbouw van de Vlaamse schuld (tegen 2009 is Vlaanderen schuldenvrij) en passen de tekorten in de federale begroting bij.

In het toekomstige onafhankelijke Vlaanderen moet de afbouw van de gedeeltelijk overgenomen historische Belgische schuld worden verder gezet. Enkel onder bepaalde voorwaarden kan nieuwe schuld worden aangegaan. Het moet gaan om productieve investeringen waarvan de toekomstige rendabiliteit gegarandeerd is of die van groot openbaar nut zijn voor Vlaanderen. Nieuwe leningen om lopende uitgaven te financieren zijn uitgesloten.

Het onafhankelijk Vlaanderen zal niet langer opdraaien voor de Belgische begroting, de interregionale geldstromen zullen tot het verleden behoren terwijl Vlaanderen een eigen fiscaal en economisch beleid zal voeren. Hierdoor zal budgettaire ruimte vrijkomen die prioritair aangewend moet worden om een structureel begrotingsoverschot te verzekeren. Beheersing van de uitgaven en kosten van het overheidsapparaat moet de regering toelaten deze middelen te laten terugvloeien naar de Vlamingen en de toekomstige Vlaamse welvaart te vrijwaren door de opbouw van pensioenreserves.

De tering naar de nering. In 2004 bedroegen de totale overheidsuitgaven net niet de helft van het BBP, waardoor België tot de top van de duurste Europese overheden behoort. Ondanks de hoge uitgaven is de kwaliteit van de publieke sector bijzonder laag. Volgens een ECB-studie (2003) ligt de efficiëntie van onze overheid 20% lager dan het gemiddelde van de 23 bestudeerde landen, goed voor een derde laatste plaats. De centrale bank stelt dat met 34% minder middelen dezelfde prestaties kunnen geleverd worden.

Net als in de privé-sector moet er dringend werk worden gemaakt van een effectieve kostenbeheersing. Een radicale ontvetting van de staat - in de breedste betekenis - moet onmiddellijk worden doorgevoerd. Dit impliceert een grondige mentaliteitswijziging in de administratie, ondanks de cultuurverschillen tussen enerzijds de publieke en private sector en anderzijds tussen Vlaanderen en Wallonië. De federale en regionale ministers kunnen zelf het goede voorbeeld geven. Terwijl een Belgisch kabinet gemiddeld 40 medewerkers telt, volstaat een vijftal personen in het buitenland.

De afslanking van de overheid moet gepaard gaan met het wegwerken van de scheefftrekking tussen het aantal Vlaamse en Waalse federale ambtenaren. Op basis van het aandeel in de bevolking heeft Wallonië momenteel méér dan 15.000 ambtenaren te veel.

De kostprijs van het asielbeleid en de immigratie moet dringend drastisch verlaagd worden. Vakbonden en mutualiteiten moeten zich opnieuw beperken tot hun kerntaken. De correcte inning van en de controle op belastingen in Wallonië en het terugschroeven van de zwarte economie zal de ontvangsten doen stijgen zonder nieuwe lasten op te leggen. En tot slot: de sociale zekerheid, en de gezondheidszorgen in het bijzonder, vormen een belangrijke component van de stijgende uitgaven. Regionalisering van de sociale zekerheid legt de verantwoordelijkheid ervan bij de gewesten en is de beste garantie om verkwisting tegen te gaan, de uitgaven in toom te houden en de interregionale geldstromen drastisch te verminderen.

Geen Zilverfonds, maar een Vlaams Goudfonds. De doelstelling van het Zilverfonds - de financiering van de vergrijzing - kan beter gebeuren door simpelweg te kiezen voor de structurele opbouw van overschotten op de begroting. In plaats van een vage toezegging om jaarlijks het fonds te spijzen, zou de overheid beter werk maken van een versnelde afbouw van de schuld. Hierdoor zou op termijn meer en meer budgettaire ruimte vrijkomen, die onder andere gebruikt kan worden voor de effectieve opbouw van pensioenreserves.

Daar gediversifieerde fondsen op termijn het beste presteren, kan de overheid deze reserves dan ook bij voorkeur beleggen in nationale en internationale financiële activa zoals obligaties, aandelen en liquiditeiten. Door onder andere te investeren in Vlaamse economische activiteiten, wordt dit Vlaams Goudfonds tevens een stimulator voor de Vlaamse verankering en bijgevolg voor de Vlaamse economie en welvaart. Volgens de huidige Europese regels komen dergelijke fondsen echter niet in

aanmerking voor een schuldvermindering. Hierdoor zou enerzijds de regering verplicht worden blijvend maatregelen te nemen om de schuld effectief af te bouwen, terwijl anderzijds reële reserves worden opgebouwd die niet zullen leiden tot een toekomstige stijging van de schuldratio, wat bij het Zilverfonds wel het geval is.

Kortom: het Zilverfonds is een tijdelijke oplossing en leidt tot een verhoging van de schuld in de toekomst. Het fonds moet vervangen worden door een effectieve afbouw van de nominale schuld. De stopzetting van de interregionale transfers en de opbouw van budgettaire overschotten zal middelen beschikbaar maken voor een eigen Vlaams pensioenfonds, het Vlaams Goudfonds.

Principe: lagere fiscale druk. In haar beginselverklaring kiest het Vlaams Belang resoluut voor een lage fiscale druk: *“De overheid en het politieke bestuur treden dus in principe sober en terughoudend op. Hieruit vloeit voort dat de partij bijvoorbeeld steeds zal opkomen voor de laagst mogelijke druk en tegen verkwisting.”* Aangezien België nog steeds ruim aan kop staat in de rangschikking van de fiscale druk, zijn nieuwe belastingen of verhogingen onaanvaardbaar.

Dit weze duidelijk. Met het Vlaams Belang komen er geen verhogingen van bestaande belastingen en nieuwe belastingen zijn uitgesloten. Het Vlaams Belang verzet zich dan ook met klem tegen de plannen om een Algemene Sociale Bijdrage, een BTW-verhoging, nieuwe lasten op spaartegoeden en verzekeringsproducten of een vermogensbelasting in te voeren.

Integendeel: naast algemene belastingverlagingen (zoals tariefdaling van de vennootschapsbelasting tot het EU-gemiddelde) zal een aantal belastingen door het Vlaams Belang onmiddellijk worden opgeheven. We denken hierbij onder andere aan de Elia-taks, de octrooitaksen, de aanvullende crisisbelasting in de bedrijfsfiscaliteit en bepaalde lokale heffingen. Om beleggingen in (Vlaamse) aandelen te stimuleren verdwijnen de beurstaksen. De verkeersbelastingen worden vervangen door een goedkoper wegvignet, door iedereen te betalen die van de Vlaamse autosnelwegen gebruik maakt.

Geen Europese harmonisering, wél Vlaamse fiscale autonomie. Aangezien de landen van de eurozone hun monetaire bevoegdheden aan de Europese Centrale Bank hebben overgedragen, is het uitermate belangrijk dat ze de volle soevereiniteit over hun fiscaal beleid behouden. Het budgettair instrumentarium is namelijk het enige wat nog rest om de nationale economieën indien nodig bij te sturen. Het Vlaams Belang verzet zich dan ook tegen de eis van Frankrijk en Duitsland die, als antwoord op de lagere belastingtarieven in de nieuwe lidstaten, de fiscaliteit op het hogere Europese niveau wil harmoniseren. Dit zou de beleidsinstrumenten van de afzonderlijke lidstaten nog verder beknotten en de Europese groei - die nu reeds bijzonder laag is, vooral ten opzichte van de andere regio's - vertragen. In dit rampzalige scenario kan Vlaanderen nooit een soeverein fiscaal beleid ontwikkelen, maar wordt het de facto een vazalstaat van de grote EU-landen Frankrijk en Duitsland.

Vlaamse fiscale autonomie is noodzakelijk om een optimaal economisch beleid te voeren. Slechts dan kunnen we onze competitiviteit aanzienlijk verbeteren en de concurrentie aangaan met de rest van de EU, maar ook met de rest van de wereld. Vlaamse fiscale bevoegdheden dus in plaats van Europese. Van nieuwe, al dan niet originele Europese heffingen zoals een Tobintaks of vliegtaksen kan voor het Vlaams Belang geen sprake zijn.

Lineaire daling van de belasting op arbeid. Het overheidsbeslag op de lonen is niet alleen te hoog maar neemt zelfs toe, en dit ten koste van de nettolonen. De stijgende trend in de loonhandicap ten opzichte van onze buurlanden moet dringend omgekeerd worden. Ondanks een amalgaam van specifieke maatregelen slaagt de regering er niet in de achteruitgang van onze concurrentiepositie te stoppen. Niettegenstaande de werkloosheid blijft toenemen, kunnen veel bedrijven geen nieuw personeel aanwerven wegens de hoge kostprijs ervan. Het op specifieke doelgroepen gerichte beleid,

leidt daarenboven voornamelijk tot de creatie van jobs in de non-profit sector. In plaats van verkapte werkloosheid te stimuleren zou de overheid beter oog hebben voor de reële noden van de private sector, nog altijd de motor van de economie. Het Vlaams Belang wil dan ook een substantiële lineaire daling van de fiscale en parafiscale lasten doorvoeren tot minstens het gemiddelde niveau van onze voornaamste handelspartners. In afwachting moet een strenge toepassing van de ‘Wet tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen’ een nieuwe ontsparing van de loonkost vermijden door deze effectief niet sneller te laten stijgen dan de gemiddelde stijging in onze drie belangrijkste buurlanden.

Fiscale vereenvoudiging. Het huidige stelsel van inkomstenbelastingen en de berekening ervan is bijzonder complex. Ondanks de belastinghervorming bestaat er nog steeds een kluwen van aftrekposten afhankelijk van specifieke situaties, verschillen de soorten belastingen naargelang de beroepsactiviteit of statuut en zijn uitzonderingen schering en inslag. Men moet al quasi een fiscaal expert zijn om een belastingaangifte correct te kunnen invullen. De hoge tarieven en complexiteit leiden tot zwartwerk en belastingontduiking. Via fiscale spitsvondigheden slagen vermogenden erin belastingen te ontwijken. Door de vele uitzonderingen en aftrekken gaat het progressief karakter grotendeels verloren. Ondanks een leger van 30.000 ambtenaren slaagt de FOD Financiën er niet in de belastingen correct te innen. De middenklasse en de loontrekkenden zijn hier de dupe van en worden fiscaal gewurgd.

Een lagere en vooral eenvoudiger belasting zal de efficiëntie, de rechtvaardigheid, de berekenbaarheid, de transparantie en ook de opbrengsten doen toenemen.

Afschaffing van belastingaangifte loontrekkenden en gepensioneerden. De fiscale vereenvoudiging moet de gebruiksvriendelijkheid van de aangiften sterk bevorderen. De aangifteplicht wordt afgeschaft voor werknemers met een laag of gemiddeld inkomen, terwijl de toepasselijke aftrekken automatisch worden toegekend. De aangifteformulieren worden daarenboven vereenvoudigd zodat ze voor iedereen gemakkelijk te begrijpen zijn. Iedere belastingplichtige die nog onder de aangifteplicht valt, moet probleemloos een correcte declaratie kunnen invullen.

Afschaffen van nutteloze lokale lasten en geplafonneerde bundeling van andere. Het Vlaams Belang wil de afschaffing van de gemeentelijke belastingen die hun administratieve kosten niet dekken. De overige heffingen kunnen gebundeld worden teneinde de transparantie te verhogen, een gelijke fiscale behandeling te verzekeren en de administratieve kost te verlagen. Via maximumpercentages en de beperking van het aantal toegelaten gemeentelijke bedrijfsheffingen wordt bovendien een plafond in de lokale fiscaliteit ingevoerd.

11. EEN MODERNE EN EFFICIËNTE ADMINISTRATIE

Een belangrijke werkgroep op het congres was deze gewijd aan de omgevingsfactoren van de economie. Een uitgebreid en zeer grondig document analyseert ondermeer de situatie van de overheidsadministratie, omdat het een belangrijke factor is, soms een belemmerende factor is voor de economie. De analyse is vernietigend voor de Belgische overheidsadministratie. De totale mislukking van Copernicus en aan het eind het afvoeren ervan door de PS, was zeer illustratief.

Depolitisering en partnerschap. Het Vlaams Belang wil een moderne en gedepoliteerde administratie, een overheidsadministratie die geen ballast is, maar een partner van overheid en burgers.

Het Vlaams Belang is daarenboven van mening dat de overheid het algemeen belang moet dienen. Het rendement van de overheid is veel te laag. Een studie van de Europese Centrale Bank (ECB) uit 2003 stelde vast dat de Belgische overheidstaken evengoed zouden kunnen worden uitgevoerd met 34 procent minder middelen. Het is eveneens duidelijk dat er sprake is van een communautaire scheeftrekking. In Wallonië werkt bijna 40% van de beroepsbevolking in overheidsdienst, terwijl dat in Vlaanderen met 25% een stuk minder is. De overheidstewerkstelling in Wallonië ligt 'onverklaarbaar' hoger dan het Europees gemiddelde van 20 procent.

Het Vlaams Belang verzet zich tegen een gepolitiseerd middenveld. Vakbonden en zelfstandigenlobbies die de loper uitrollen voor partijpolitieke invloeden in het bedrijfsleven kunnen niet op onze steun rekenen.

Concreet..

- Het Vlaams Belang staat voor een bedrijfseconomische doorlichting van het overheidsapparaat op alle beleidsniveaus. Onze partij wil een drastische modernisering van het federale ambtenarenapparaat. Overheidsmanagers moeten een taakgebonden mandaat krijgen, met evaluaties en eventuele sancties. Er moeten garanties komen inzake de talenkennis van de ambtenaren.
- Onze partij wil een onmiddellijke depolitisering en herwaardering van de overheidsadministratie. Dit houdt natuurlijk ook de afschaffing van de politieke kabinetten in.
- Er moet een verdere, maximale administratieve vereenvoudiging komen. De tot nu toe genomen initiatieven zijn ruim onvoldoende. De 'Kenniscel Wetsmatiging' is een goed initiatief maar gaat niet ver genoeg. Het Vlaams Belang wil een daadwerkelijke afbouw van de 'regulitis.' Maar dat moet hand in hand gaan met een kwalitatieve verbetering van de regelgeving waarbij het taalgebruik dient vereenvoudigd, een identieke interpretatie van regelgeving door alle overheidsinstellingen en ambtenaren moet gebeuren, de regelgeving regelmatig moet worden gecoördineerd en geëvalueerd.
- Het Vlaams Belang wil de sociale balans voor ondernemingen afschaffen. Het indienen van een sociale balans betekent jaarlijks een zware administratieve belasting voor de ondernemingen, terwijl de overheid zélf reeds over de meeste gegevens beschikt.
- Het Vlaams Belang pleit voor de invoering van een KMO-Impactfiche. Deze impactfiche moet duidelijk de gevolgen van een nieuwe regel voor de KMO aangeven, met bijzondere aandacht voor de uitvoerbaarheid en administratieve lasten. Het voorstel van de

bedrijfsimpacttoets werd weerhouden in de tekst van de Ondernemingsconferentie en moet zo snel mogelijk worden geconcretiseerd.

Minder regels en rompslomp. Onze partij laakt de huidige overheidsbetutteling. Daaraan moet eindelijk een einde worden gesteld. Het Vlaams Belang wil een maximale vereenvoudiging van de administratieve rompslomp. De overheid moet aan de bedrijven in administratieve handelingen die hen aangaan een concreet voorstel doen. Op dit voorstel kunnen zij vervolgens al dan niet ingaan; zij kunnen dit voorstel desgewenst nog laten aanpassen, mits de juiste bewijsstukken. Slechts zo kan een echte partnerrelatie tussen overheid en bedrijven groeien. Nu lijkt het er nog veel te veel op, als moet een bedrijf een toverspreuk uit de mouw schudden om alle administratieve processen op hun juiste plek te doen vallen en zo eindelijk een felbegeerde vergunning in de wacht te slepen.

Een noodzakelijke voorwaarde voor alle administratieve vereenvoudiging is de vermindering van het aantal wetten en regels, naast de reeds gesignaleerde broodnodige fundamenteel andere kijk op de relatie van 'klant' (bedrijf) en overheid. Wetsmatiging moet een essentieel uitgangspunt zijn.

Voorts moet prioriteit gegeven worden aan een goede werking van de Kruispuntbank voor Ondernemingen en van de ondernemingsloketten. Meer overleg met en meer middelen voor de ondernemingsloketten. Het Vlaams Belang bepleit één centrale en actuele Vlaamse databank die kan gelinkt worden aan de federale Kruispuntbank Ondernemingen, één centrale vergunningsdatabank, de afstemming van de milieu-informatie en de integratie van de bouw-, milieu- én socio-economische vergunning. Het Vlaams Belang is niet gekant tegen de Kruispuntbank voor Ondernemingen, maar zij moet de 'front-office' vormen en niet omgekeerd.

Elektronisch bestuur. Aandacht voor het 'kantoor interne verwerking'.¹ De hervorming van het zogenaamde 'kantoor externe uitwisseling'² heeft weinig zin zolang de verschillende overheden het elektronische bestuur niet op elkaar afstemmen (via de uitwisseling van bijvoorbeeld burgergegevens, het zogenaamde 'kantoor interne verwerking'). Het Vlaams Belang pleit dus voor gedegen elektronisch bestuur en minder schone schijn.

OxB en digitale boordtabel. Inzake elektronisch bestuur stelt het Vlaams Belang concreet voor dat de overheid voor de zogenaamde 'OxB' (*'Overheid naar Bedrijfsleven'*)³ goede standaarden dient uit te werken voor documentbeheer in het 'kantoor interne verwerking.' Deze standaarden moeten transparant zijn en een eenvoudige één-op-één relatie onderhouden met formulieren die professionele kenniswerkers in elk bedrijf on-line moeten kunnen invullen via het 'kantoor externe uitwisseling.' De kenniswerkers moeten in het hoger onderwijs specifieke training kunnen genieten, zodat ze voor Vlaamse en internationale bedrijven die zich te Vlaanderen vestigen uitgroeien tot gegeerde werknemers, die onmisbaar zijn voor een vlotte communicatie en gegevensuitwisseling met allerlei overheidsdiensten.

Het voorgaande betekent concreet dat de departementen Bestuurskunde van het hoger onderwijs specifieke programma's elektronisch bestuur kunnen uitbouwen, met een belangrijke nadruk op OxB. De kenniswerkers zouden via een officiële eGunningswebstek onder meer overheidsopdrachten kunnen selecteren die perfect op maat van hun bedrijf gesneden zijn.

Het Vlaams Belang pleit alvast voor de invoering van een digitale boordtabel om de huidige bevoegdheidsversnippering tussen het federale en het Vlaamse niveau te overbruggen. Deze beveiligde boordtabel bestaat uit formulieren ten behoeve van de communicatie tussen bedrijven en

---

¹ Internationaal is de term 'back-office' gangbaar.

² Internationaal is de term 'front-office' gangbaar.

³ Internationaal is de term 'Government to Business' gangbaar.

de overheidsdiensten, met het oog op het bekomen van vergunningen. Het beheer van deze digitale tabel - die het aanvragen van vergunningen en het opvolgen van de boekhouding kan vergemakkelijken - kan eventueel worden uitbesteed. De digitale tabel helpt de boekhouding bijhouden, maakt de aanvraag van vergunningen mogelijk en het snel registreren van pas aangeworven werknemers (het huidige DIMONA of INTERVAT). Al deze toepassingen staan of vallen met een verdere integratie van meer specifieke bedrijfsgegevens in één 'kantoor interne verwerking'.⁴

Het Vlaams Belang breekt bovendien een lans voor het invoeren van specifieke programma's Elektronisch Bestuur in de departementen Bestuurskunde van het hoger onderwijs.

- * -

---

⁴ Internationaal is de term '*back-office*' gangbaar.

12. EEN POSITIEF MILIEUBELEID

Het bedrijfsleven heeft - zonder het principe in vraag te stellen - erg veel kritiek op het huidige milieubeleid. Het Vlaams Belang staat achter een groot deel van deze kritiek. In de congreswerkgroep 'Omgevingsfactoren' werd een grondige analyse van de kritiek gemaakt en op lijst gezet. Onze visie op een goede oplossing is de volgende.

Fiscale stimulansen, in plaats van sancties. Het Vlaams Belang staat voor een milieubeleid zonder pesterijen. Het effect van allerlei ecotaksen en milieuheffingen is twijfelachtig en meestal gaat het om verkapte belastingverhogingen. Het is volgens het Vlaams Belang een heel wat betere benadering om duurzaam energiegebruik en milieuvriendelijke producten fiscaal aan te moedigen door een verlaging van de BTW op die producten. Het Vlaams Belang verkiest deze benadering boven de oeverloze uitbreiding van de aftrekposten, die trouwens geregeld met elkaar in botsing komen.

Onze partij is dus geen voorstander van het huidige sanctionerende beleid. Wij willen bedrijven belonen die erin slagen minder afval te produceren dan het gemiddelde in hun sector én significant beter presteren dan internationale en Europese afspraken. Het Vlaams Belang bepleit een gezonde concurrentie tussen bedrijven om te produceren met steeds minder afval tot gevolg.

Meer aandacht voor preventie. Om het probleem van de afvalberg verder te beperken kiest het Vlaams Belang voor afvalpreventie en het bannen van schadelijke producten, waar mogelijk. Onze partij kiest voor selectieve afvalophaling en het hergebruik van grondstoffen. Het afval dat niet meer voor gebruik in aanmerking komt, willen wij milieuvriendelijk verwerken.

Een doorgedreven modernisering van de afvalverwerking. In heel wat gevallen blijft het afvalbeleid helaas ook op de verbrandingsoven aangewezen. Die ovens moeten geschikt zijn voor de recuperatie van energie en dienen te beantwoorden aan de allerstrengste normen, temeer daar Vlaanderen een dichtbevolkt land is, waar ook veel vervuiling is door industrie en autogebruik op een beperkte oppervlakte. De nog steeds toenemende druk op bodem, water en lucht door de vervuiling vergt een permanente modernisering van onze verbrandingsovens.

Sancties als stok achter de deur. Slechts in laatste instantie pleit het Vlaams Belang voor strenge straffen. Dit is het geval bij opzettelijke milieuvervuiling. Het motto 'de vervuiler betaalt' slaat volgens ons niet alleen op het betalen van een boete, maar ook op het herstellen van de aangerichte schade.

Concreet stellen wij tot slot het volgende voor.

- Het Vlaams Belang wil de onmiddellijke opmaak en uitvaardiging van pakketten integrale milieuvoorwaarden omdat dit voor de KMO's een belangrijke vereenvoudiging betekent. Er moet een eenvoudige meldingsprocedure worden uitgewerkt die bedrijven de rechtszekerheid geeft dat ze inderdaad onder het toepassingsgebied van de integrale voorwaarden vallen.
- De regelgeving rond de integrale milieuvoorwaarden moet regelmatig gemoderniseerd worden op basis van de praktijkervaring en informatie over de recente milieuvriendelijke technologie.
- De overheid moet eindelijk werk maken van de internettoepassingen rond de milieuvergunningswegwijzer, het milieuvergunningsloket (digitale loketformule) en de milieuvergunningsdatabank.
- Voor het Vlaams Belang is het uitgesloten dat de Vlaamse regelgeving inzake afval en bodemsanering strenger is dan de Europese voorschriften.
- Het budget voor bodemsanering moet drastisch worden opgetrokken. In Nederland wordt jaarlijks 200 miljoen Euro uitgetrokken voor de bodemsanering en neemt de overheid tot 70% van de saneringskosten voor historische vervuiling bij KMO's voor haar rekening. Het Vlaams Belang wil de aansprakelijkheid van bedrijven voor historische vervuiling begrenzen tot 1980.
- Er moet een financieringsregeling komen met duidelijke voorwaarden waaraan bedrijven kunnen genieten van overheidssteun. Het nultarief voor afvalverwijdering moet uitgebreid worden tot alle afvalstoffen waarvoor geen alternatieve verwerkingsmogelijkheden bestaan.
- Onze partij wil de regelgeving rond bodemvervuiling drastisch vereenvoudigen. Het kan niet dat bij elke 'overdracht' van grond (oriënterend bodemonderzoek in het geval van een grond waarop een risico-activiteit heeft plaatsgevonden) een bodemattest moet zijn. Ook de onderzoeksprocedure moet eenvoudiger door het beschrijvende en het oriënterende bodemonderzoek te laten samenvallen.
- Het Vlaams Belang pleit inzake REACH (Europese ontwerpverordening 'Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals) voor een risicogebaseerde aanpak die vooral rekening houdt met de mate waarin mensen of het milieu eraan blootgesteld worden, rekening houdend met het gebruik ervan. Een op te richten Europees Centraal Agentschap moet dan op basis van objectieve criteria en procedures de risico-analyse altijd in twijfel kunnen trekken en/of bijkomend onderzoek vragen.

- * -

13. RUIMTELIJKE ORDENING

Het Vlaams Belang wil een ruimtelijke ordening die meer georiënteerd is op het ondernemende Vlaanderen.

Onze troeven beter uitspelen. Onze partij is voorstander van meer verwevenheid en polyvalent ruimtegebruik ten behoeve van de kansen die de specifieke Vlaamse economische structuur heeft. Vlaanderen heeft in de onmiddellijke omgeving van de centra van werkgelegenheid een groot aanbod aan arbeidskrachten. Een betere benutting van de mogelijkheden inzake binnenscheepvaart, spoorwegvervoer en luchthavens is noodzakelijk.

Realistisch ruimtegebruik. De strikte scheiding tussen stedelijk gebied en buitengebied beantwoordt niet aan de hedendaagse realiteit. Een aantal vitale functies (bijvoorbeeld afvalverwerking en energieopwekking) die noodzakelijk zijn om het stedelijk gebied te laten leven zitten immers in het buitengebied. De verschillende vormen van 'economie' vragen hoe dan ook hoogwaardige en professioneel uitgebouwde locaties - zogenaamde groeipolen - in of nabij de steden zodat voldoende werkgelegenheid kan worden gecreëerd. Het typisch Vlaamse netwerk van KMO's en zelfstandigen breidt nog steeds uit. Landbouwbedrijven in traditionele zin en ook de glastuinbouw en andere niche-teelten dienen te beschikken over ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden. Ook para-agrarische en ambachtelijke bedrijven, toerisme, welzijn en dienstverlening verdienen een plek op het platteland.

Het Vlaams Belang wil prioritair historisch vervuilde industrieterreinen saneren en verouderde bedrijventerreinen herstructureren. Daarnaast moet de overheid ook nieuwe bedrijventerreinen ontwikkelen.

De stadsvlucht keren. De uittocht vanuit de steden naar de voorsteden en groene gemeenten legt een zware druk op de zeldzame open ruimtes. Het Vlaams Belang wil de stadsvlucht zo snel mogelijk stoppen. De overheid moet wonen en werken in de stad weer aantrekkelijk maken. Daarvoor is een pakket maatregelen nodig. Wij denken daarbij aan een harde aanpak van de criminaliteit, aan de sanering van verloederde wijken en aan het verlenen van premies en subsidies die het wonen in de stad ook fiscaal bevorderen.

Daarenboven leggen wij volgende concrete voorstellen op tafel.

- Het Vlaams Belang bepleit meer locaties voor bedrijven door reservatie, (her)bestemming en uitrusting.
- De regularisatie van zonevreemde bedrijven en de uitbreiding ervan mag niet opgenomen worden gezien als het creëren van bijkomende bedrijventerreinen.
- Ondernemers die een bouwaanvraag doen, moeten in kennis gesteld worden van hun rechten en plichten. Onze partij wil de vergunningsprocedures vereenvoudigen en verkorten.

14. MOBILITEIT EN INFRASTRUCTUUR

De sterke aangroei van het woon-, werk- en vrachtverkeer en het uitblijven van een doordacht beleid, hebben ervoor gezorgd dat onze wegen langzaam dichtslibben. Het Vlaams Belang wil de bereikbaarheid van onze bedrijven garanderen en de concurrentiepositie van onze economie vrijwaren.

Wegvervoer: de lacunes wegwerken. In het brede mobiliteitsdebat in het algemeen en de wegeninfrastructuur in het bijzonder wil het Vlaams Belang dat voldoende rekening wordt gehouden met de economische noodzaak van het wegwerken van heel wat lacunes in het wegennet. In alle Vlaamse provincies zijn er dringende projecten te realiseren (zie onder: ‘ontbrekende schakels’).

Binnenvaart: een transportmiddel van de toekomst. De Vlaamse bevaarbare waterlopen bieden een uiterst waardevol instrument met een sterk groeipotentieel om het mobiliteitsprobleem efficiënt aan te pakken. Het Vlaams Belang gelooft in de binnenscheepvaart als één van de transportmiddelen voor de toekomst. Via een netwerk van containerterminals zouden bedrijven minder afhankelijk moeten worden van het wegvervoer. Arbeiders die in deze netwerken actief zijn, moeten onder het soepele en gunstige statuut kunnen werken van de huidige havenarbeiders zoals die bijvoorbeeld in de Antwerpse haven aan het werk zijn. Binnenschepen dienen ook tijdens de weekends en ’s nachts te kunnen worden geladen en gelost. Hier moeten samen met de private sector zoveel mogelijk middelen voor worden vrijgemaakt.

Investeren in modern, open en internationaal aangepast spoorwegnet. Als Vlaanderen ook in de toekomst een belangrijk transportland wil blijven, zijn investeringen in een modern spoorwegnet broodnodig. Treinverkeer kan inderdaad een alternatief bieden voor het wegvervoer en de verkeersstroom op de Vlaamse auto(snel)wegen efficiënter laten verlopen. Een belangrijke voorwaarde daartoe is een bedrijfsvriendelijker beleid. Het Vlaams Belang wil de toegankelijkheid van en naar de Vlaamse economische centra vrijwaren, en voor een kwantitatieve en kwalitatieve uitbouw van het treinaanbod zorgen. Onze partij wil ruime containeroverslagplaatsen in elk economisch centrum ter hoogte van de spoorontsluiting. De spoorwegmaatschappij moet zich flexibeler opstellen en inspelen op de concrete noden van het bedrijfsleven.

Groeikansen voor Vlaamse luchthavens. De vaudeville rond de luchthaven van Zaventem bewees eens te meer dat Brussel nooit een volwaardig derde gewest had mogen worden. Meer dan ooit worden de Brusselse instellingen vandaag misbruikt als een instrument tegen de belangen van de Vlaamse economie en tegen de broodwinning van tienduizenden Vlaamse werknemers. De lafheid van de Vlaamse meerderheidspartijen in Brussel kan ter zake niet scherp genoeg gehekeld worden.

Voor het Vlaams Belang is en blijft Zaventem een uiterst belangrijke economische groeipool en wij verzetten ons bijgevolg met klem tegen de francofone plannen om met federale (en dus Vlaamse) middelen een grootschalige nieuwe luchthaven te bouwen op Waals grondgebied, wat zou neerkomen op een immense transfer van bedrijven en jobs richting Wallonië. Het voortbestaan zelf van Zaventem zou hierdoor in het gedrang komen.

Na de terugval van het luchtverkeer in 2001 is er tijdens de daguren nog behoorlijk wat groeimarge voor het luchtverkeer. Hierbij moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met de leefbaarheid voor de omgeving en met een billijke spreiding van de hinder, waarbij Brussel eindelijk zijn rechtvaardig deel moet opnemen. Dit geldt a fortiori voor de nachtvluchten, die beperkt moeten blijven tot wat strikt economisch noodzakelijk is. Vanzelfsprekend blijft het Vlaams Belang ijveren voor de regionalisering van de bevoegdheden inzake Zaventem.

Een land dat de ambitie heeft het logistieke hart van Europa te zijn heeft ook nood aan een fijnmazig net van regionale luchthavens. Het Vlaams Belang pleit voor de groeikansen van de luchthavens van Oostende-Brugge, Deurne en Kortrijk-Wevelgem.

Ontbrekende schakels. De prioriteiten die wij onmiddellijk zonder verwijl zouden uitvoeren inzake infrastructuurwerken zijn de volgende.

- West-Vlaanderen: effectieve ontsluiting van de Zeebrugse haven via de weg (aansluiting met E40), het spoor en de binnenvaart; wegverbinding Ieper-Veurne; ontubbeling van het spoor tussen Brugge en Gent.
- In Oost-Vlaanderen: sluiting van de R4, ten behoeve van de streek- en havenmobiliteit; Waasland bereikbaar houden door bij voorkeur de aansluiting van de E17 naar de N49 te verbeteren en te optimaliseren via de bestaande infrastructuur.
- In Vlaams-Brabant: voltooiing van de Ring onder Brussel en ontsluiting van de luchthaven van Zaventem via de weg en het spoor; de verbinding Leuven-Mechelen (E314-E19).
- in Limburg: Noord-Zuid verbinding; optimalisering van de verkeerswisselaar Lummen op de E313; aansluiting Sint-Truiden met E40.
- In Antwerpen: uitvoering van de Scheldeverdieping tot 14 meter 'tij-ongebonden' en aanleg van de A-102 Merksem-Wommelgem. Aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel, gecombineerd met de aanleg van de tweede havenontsluiting voor Antwerpen, de activering van de IJzeren Rijn en de daarmee samenhangende heropening van lijn 18.

- * -

15. ENERGIEPOLITIEK

Elk klimaatbeleid moet rekening houden met de economische en wetenschappelijke aspecten. Optimalisatie van bestaande technologie, de bevordering van hernieuwbare energie, het rationeel energiegebruik (REG), het vraagbeheer en de warmtekrachtkoppeling zijn allemaal stukken van de puzzel maar mogen niet tot elke prijs worden ingezet.

Uitstap kernenergie ongedaan maken. De kernenergieoplossing, d.w.z. een technologie die geen CO₂ voortbrengt en die tegelijk op grote schaal beschikbaar, bruikbaar en betaalbaar is, moet aangehouden worden. De beslissing om vervroegd uit te stappen uit de kernenergie moet worden teruggedraaid. Een vervroegde uitstap zou de economie immers voor onoverkoombare problemen stellen, aangezien het enige echte alternatief de massale overschakeling op fossiele energiebronnen is. Een uitstap uit de kernenergie zou bovendien betekenen dat hoogtechnologische sectoren die nu kennis leveren ten behoeve van onze kernenergiesector, worden verplicht om klanten te zoeken in buitenlandse nucleaire sectoren - met alle gevolgen vandien voor de Vlaamse werkgelegenheid en de inbedding van deze kennis in het Vlaams technologisch landschap.

Het Vlaams Belang blijft voorstander van een zo divers mogelijk elektriciteitspark in Vlaanderen. Kernenergie is in België goed voor 56% van de elektriciteitsproductie, gas voor 25% en vaste brandstoffen voor 14%. Op dit ogenblik wordt reeds ongeveer 6TWh (terrawattuur) ingevoerd uit Frankrijk. Het jaarlijks elektriciteitsverbruik is in de periode 1990-2003 met 2,76% per jaar gestegen in Vlaanderen. We moeten 31% meer energie leveren tegen 2025. Alleen al de extra productie van deze hoeveelheid energie is een uitdaging. Als deze groei kan opgevangen worden door de bouw van gascentrales, warmtekrachtkoppeling en groene stroom zal dit reeds een succes zijn. Het is onrealistisch te denken dat naast deze groei ook nog de vervanging van 43TWh nucleair geproduceerde elektriciteit kan opgevangen worden door bijvoorbeeld groene stroom. We moeten op zijn minst een status quo nastreven wat het aantal kerncentrales betreft. Bovendien is het duidelijk dat nucleaire stroom samen met groene stroom de laagste externe milieukost heeft. Als we fossiele brandstoffen zouden gebruiken in plaats van nucleaire energie halen we Kyoto nooit. Het is echter onduidelijk hoe dit te rijmen zou vallen met de Vlaamse en Belgische klimaatdoelstellingen. Het Vlaams Belang is bereid om alle onderzoeksinvesteringen inzake het stimuleren van het energieleaanbod, te ondersteunen.

Het emissiehandelssysteem voor de grootgebruikers - verantwoordelijk voor de helft van alle CO₂-emissies - moet optimaal kunnen functioneren. Hierdoor kan men op zijn minst de helft van de broeikasgasemissies in Europa onder controle krijgen.

Een échte vrije energiemarkt. Aan de vrije energiemarkt dient te worden gesleuteld. De klanten zijn wel al vrijgemaakt maar de markt is nog onvoldoende geopend. Productiefaciliteiten, importcapaciteit, veilingen en beurs moeten mee de aanzienlijke kloof tussen productie en consumptie helpen dempen. De marktwerking en mededinging dienen de randvoorwaarden te scheppen in termen van transparantie en autonomie, om paal en perk te stellen aan de gevolgen van dominante posities en functionele monopolies. Aldus zullen kosten en prijzen kunnen worden gedrukt. Het Vlaams Belang meent dat liberalisering naast concurrentie ook een zeker regulering veronderstelt.

Strategische sectoren: geen uitverkoop aan Frankrijk. Vlaams Belang kan niet aanvaarden dat de kolonisering van onze energiesector op geen tegenstand van onze bestuurders stuit. Het Vlaams Belang wil harde garanties om deze vorm van kolonisering en erosie van Vlaamse zelfredzaamheid tegen te gaan. Wij kanten ons niet tegen internationale spelers op de Vlaamse - en bij uitbreiding Europese - markt, maar zijn absoluut gekant tegen de overname van strategische sectoren door Franse 'superbedrijven' met politieke inslag. Dit is het wel degelijk het geval bij de overname van

Electrabel. Wij pleiten voor de verankering van strategische sectoren, d.w.z. sectoren die onmisbaar zijn voor het algemeen belang, zoals bijvoorbeeld de energiesector.

Concreet.

- Het Vlaams Belang eist een regionalisering van het energiebeleid. Regulering en tarifiering dienen een gewestelijke bevoegdheid te worden en distributie een homogeen bevoegdheidspakket. Ook de eventuele heffingen op het stroom- en aardgasverbruik moeten een bevoegdheid van de gewesten geworden.
- Inzake het nastreven van ecologische en ruimtelijk duurzaamheid dient steeds rekening te worden gehouden met de impact op de competitiviteit van de ondernemingen. De competitiviteit van (energie-intensieve) bedrijven mag niet verder worden bedreigd door steeds stijgende energielasten.
- De Vlaamse regering moet de Elia-taks onmiddellijk afschaffen. Het Vlaams Belang sluit zich aan bij de sociale partners binnen de SERV die hebben opgeroepen om de taks versneld af te schaffen vanaf 2006 voor alle verbruikers.
- Het Vlaams Belang bepleit een verlaging van de tarieven voor de toegang tot de distributienetten. Daarenboven moet er een betere werking van de elektriciteitsmarkt komen. Dit houdt onder meer interconnectiecapaciteit, meer ‘unbundling’ en transparantie en een betere uitwisseling van gegevens voor nieuwkomers in. De energierekening mag niet langer stijgen via het doorrekenen van nieuwe initiatieven in de distributievergoeding.
- Het Vlaams Belang kiest voor het behoud van de kernenergie. De uitstap uit kernenergie is hypocriet en onverantwoord. Er zijn momenteel niet voldoende alternatieve energiebronnen. Vlaanderen heeft de vereiste technologische kennis en de Vlaamse kerncentrales zijn veilig. Er zijn ook weinig mogelijkheden om hernieuwbare energie te produceren. Kernenergie is dus onmisbaar voor een beleid dat lage kostprijs, diversificatie, lage CO₂-emissies en bevoorradingszekerheid nastreeft. Wel wil het Vlaams Belang de mogelijkheid onderzoeken hoe de strategische voorraden aan steenkool en gas aangewend kunnen worden.
- De beste motivatie voor het halen van de Kyoto-normen is de nadruk leggen op rationeel energiegebruik bij KMO's en kleine bedrijven. Daarbij dient vooral de nadruk te worden gelegd op het terugverdieneffect en het rendement van energiebesparende investeringen. Het aantal in de KMO gespecialiseerde energieconsulenten moet worden verhoogd.

- * -

16. SOCIAAL OVERLEG

Historische verdienste. Het Vlaams Belang ziet zichzelf als de partijpolitieke arm van de Vlaams Beweging. Deze Vlaamse Beweging heeft steeds een sociale strijd gevoerd voor een rechtvaardig loon naar werken voor alle Vlamingen en voor het recht op ‘werk in eigen streek.’ De vakbonden hebben deze strijd eveneens met verve gevoerd. Zij stonden in de eerste linie als het ging over betere arbeidsvoorwaarden op de werkvloer en in de uitbouw van de sociale zekerheid, een onovertroffen sociale verwezenlijking waarop de vakbonden zich terecht kunnen beroemen. Sinds enkele decennia heeft de grote welvaart - ondanks enkele economische crisissen - in brede lagen van de bevolking een toenemende ongevoeligheid veroorzaakt voor de broeihaarden van sociaal onrecht. Helaas zijn de vakbondsleidingen van deze nefaste mentaliteit eveneens het slachtoffer geworden. De structuren zijn belangrijker geworden dan het ijveren voor meer sociale rechtvaardigheid.

Verantwoordelijkheid. Het huidige sociaal overleg is vastgeroest en zit gevangen in de logge Belgische structuren. Machtsbolwerken als de vakbonden moeten geen verantwoording afleggen voor hun acties of uitgaven. In België ligt de echte macht niet bij de verkozen volksvertegenwoordigers. Vaak nemen de echte machthebbers de beleidsbeslissingen onder invloed van allerhande drukingsgroepen. Het maatschappelijke middenveld - waartoe we eveneens de vakbonden kunnen rekenen - heeft zich jammer genoeg nog steeds niet losgemaakt van partijpolitieke invloeden. In verkiezingstijd helpt de vakbeweging de traditionele partijen immers aan mensen en middelen. Ook voor de economie doen deze maar te al vaak meer kwaad dan goed.

Syndicale organisaties houden ook hun pogingen vol om toegang te krijgen tot KMO's met minder dan 50 werknemers. In kleinere bedrijven kan het sociaal overleg nochtans het beste gevoerd worden via de collectieve kanalen.

Weinig democratisch. De traditionele vakbonden zijn niet meer aangepast aan de noden van deze tijd. Zij stammen uit een tijd dat er slechts drie partijen waren (christelijk, socialistisch en liberaal). De oorspronkelijke vakbonden waren uit een effectief middel voor de kleine man om zich te verweren tegen de heersende klasse. Vandaag zijn de vakbonden het machtsbestel. Vroeger waren de vakbonden revolutionair. Vandaag zijn ze verkrampd en vastgeroest. Hun rol bestaat er in nieuwe ontwikkelingen af te remmen, waardoor ze de zaak van de werknemers niet altijd dienen.

Vandaag zijn de vakbonden vertegenwoordigd in allerlei adviesorganen van de regering en in overheidsbedrijven (bijvoorbeeld de NMBS). Zij bepalen mee het beleid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de Nationale Bank en dragen rechters en raadsheren voor. De Belgische vakbonden zijn dus een deel van het machtsbestel geworden. Hun taak is het ongenoegen van de kleine man te kanaliseren en te manipuleren in vormen die voor de regering en het bestel aanvaardbaar zijn en niet te veel moeilijkheden opleveren.

Monopolie. Opvallend is het feitelijke monopolie van de Belgische vakbonden in het kader van het werkloosheidsstelsel.

De vakbonden van vandaag kunnen slechts overleven dankzij de privileges die hen zijn toegestaan door het Belgische machtsbestel waarmee ze hand in hand gaan. Het lidmaatschap van de vakbond is vaak feitelijk verplicht in bepaalde sectoren (havenarbeiders, sleepdiensten) of wegens een quasi-monopolie van de vakbond (rechtsbijstand, bepaalde premies en voordelen, werkloosheidsuitkeringen).

Tenslotte heeft de wetgever het onmogelijk gemaakt dat nieuwe vakbonden hen concurrentie zouden aandoen: om erkend te worden als ‘representatieve vakbond’ moet men eerst 50.000 leden hebben,

wat natuurlijk tot gevolg heeft dat deze representativiteit onbereikbaar geworden is voor nieuwe vakbonden.

Door hun band met de traditionele regeringspartijen en hun ideologische verstarring zijn ze niet in staat om een antwoord te bieden aan de problemen die zich vandaag stellen voor de gewone man.

Uitsluiting en discriminatie. In tegenstelling tot de traditionele vakbonden, vindt het Vlaams Belang met zijn programma wél aansluiting bij de verzuchtingen van de arbeiders, ook en misschien wel juist omdat het zonder schroom de problemen durft aankaarten. Daar ligt ook een belangrijke reden waarom de vakbonden leden of verkiezingskandidaten van het Vlaams Belang zomaar uitsluiten uit hun rangen. De zuiveringsoperatie tegen de Vlaams-nationale militanten heeft dikwijls zeer onaangename gevolgen voor de betrokkenen, bijvoorbeeld wanneer zij hun werkloosheidsvergoeding ontvangen via de vakbond.

Vakbonden in de 21ste eeuw. Uit wat voorafgaat besluit het Vlaams Belang dan ook tot volgende maatregelen die de vakbonden een modern, transparanter en democratischer aanzijn moeten geven.

- Vakbonden hebben veel macht en invloed maar zijn aan geen controle onderworpen doordat zij feitelijke verenigingen zijn. Het Vlaams Belang wil daarom dat zij rechtspersoonlijkheid zouden aannemen. Burgers die benadeeld worden door een actie van de vakbonden mogen niet rechteloos zijn.
- Democratie: er moet bij de besluitvorming voldoende inspraak van de militanten zijn. Over beslissing tot staken moeten de betreffende leden worden geraadpleegd in de vorm van geheime stemming. Op geregelde tijdstippen moeten de besturen worden herkozen door de leden.
- Transparantie: financiën, boekhouding en besluitvorming moeten openbaar zijn.
- Onafhankelijkheid: bij hun optreden mogen vakbonden zich niet laten beïnvloeden of remmen door de partijpolitiek. Vakbonden dienen partijpolitiek ongebonden te zijn. Wat niet belet dat zij openbaar hun goedkeuring of afkeuring voor de standpunten of voorstellen van bepaalde partijen kunnen laten blijken.
- Geen monopolies: er mogen voor het patronaat geen bevoorrechte gesprekspartners zijn. Het feit te behoren tot deze of gene vakbond mag noch tot bevoordeling noch tot benadeling leiden bij aanwerving, promotie of het toekennen van sociale voordelen. De voorwaarden voor erkenning als representatieve vakbond dienen ernstig versoepeld te worden. De uitbetaling van werkloosheidsvergoedingen is de taak van de overheid, niet van de vakbonden.
- Het recht op staken mag niet verhinderen dat werkwillige arbeiders en bedienden hun werkplek vervoegen wanneer zij dat willen, ook in stakingsperiodes.

Nederlands op de werkvloer. Het Nederlands op de werkvloer en in het overleg. Een noodzakelijke voorwaarde om tot sociaal overleg te komen in de schoot van een onderneming, is het gebruik van dezelfde voertaal. Steeds meer kaarten vakbondsafgevaardigden terecht de taalvervreemding van de bedrijfstop aan. Deze bedrijfstop is niet altijd meer in staat om voeling te behouden met de werkvloer door het gebruik van Engels of Frans, of door de weigering om het Nederlands te gebruiken. Op 19 juni 1973 keurde de Nederlandse Cultuurraad unaniem een voorstel

van decreet goed. Het decreet-Vandezande regelt de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeelsleden. Het bepaalt dat voor de mondelinge en schriftelijke sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers in het Nederlands taalgebied, in de arbeidsverhoudingen uitsluitend het Nederlands mag worden gebruikt. Dit decreet raakte bekend onder de naam 'Septemberdecreet,' omdat de Franstaligen de draagwijdte ervan pas in september 1973 inzagen en de Franstalige pers gedurende de hele maand september een hevige lastercampagne tegen het decreet voerde.

Meer dan een generatie later is de economie nog heel wat internationaler geworden. Op zich is het open karakter van de Vlaamse economie een goede zaak voor de Vlaamse welvaart. Vlaanderen is een exportnatie. De goede contacten met onze talrijke handelspartners hebben nochtans een sluipende verengelsing van het Vlaamse bedrijfsleven op gang gebracht. Deze tendens doet zich nu ook op de werkvloer gevoelen. Het personeelsbestand van heel wat Vlaamse KMO's en vanzelfsprekend ook van grotere bedrijven is meer internationaal getint dan vroeger. Het Vlaams Belang wil echter niet raken aan de afspraken die in het kader van het septemberdecreet zijn gemaakt.

De decreetgever voorzag reeds in 1973 een aantal uitzonderingen op de regel dat alle betrekkingen tussen werkgever en werknemer in het Nederlands moeten verlopen. Het Vlaams Belang wil het decreet-Vandezande, dat de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeelsleden regelt, geenszins afzwakken of meer uitzonderingsmaatregelen voorstaan. Onze partij is er integendeel voorstander van om bedrijven net te ontraden om van uitzonderingsmogelijkheden in het decreet gebruik te maken. Dat kan bijvoorbeeld door het instellen van - voor Vlaanderen - een kwaliteitscertificaat 'NL-werkt.' Enkel in Vlaanderen gevestigde ondernemingen die aan een minimum aantal criteria beantwoorden inzake het gebruik van Nederlands op verschillende bedrijfsechelons mogen dan meedingen naar Vlaamse overheidsopdrachten. De criteria dienen in het certificaat te worden vastgelegd. Zij behelzen uiteraard het taalgebruik in de relaties tussen boven- en ondergeschikten in het bedrijf, maar ook de taal van opleidingen enzovoorts.

- * -

17. EEN OPEN EN INTERNATIONAAL GERICHTE HANDELSPOLITIEK

Troeven. Vlaanderen staat bekend als een dynamische en open economische regio, die diplomatieke en economische contacten onderhoudt met heel wat landen wereldwijd. Onze ligging en economische structuur geven goede kansen aan distributie, internationale dienstverlening en de productie van zowel traditionele producten als van innovatieve technologieën - die, als het even kan, we ook graag 'in huis' houden om ze als Vlaamse producten te exporteren. Logistiek Vlaanderen heeft in het Europa van de 25 heel wat troeven: zijn centrale ligging tussen noord en zuid, zijn poortfunctie, zijn onderwijs van wereldniveau, een dichte transportinfrastructuur en een hoog opleidingsniveau van zijn inwoners. Zowat 60% van de koopkracht van de EU ligt in een straal van 550 km rond Vlaanderen. De Vlaamse KMO's vormen de ruggengraat van de economie en hebben een hoge productiviteit. Het Vlaamse bedrijfsleven staat in voor meer dan 80% van de Belgische export. De Vlamingen behoren tot de meest meertalige burgers van de Europese Unie en het onderwijs is er erg goed georganiseerd. Vlaanderen beschikt over heel wat dynamische en exportgerichte ondernemingen. De dienstensector is er vrij goed uitgebouwd en de industrie bestaande uit zowel traditionele als hoogtechnologische bedrijven is internationaal gericht. Het imago van hooggekwalificeerde, goed opgeleide, meertalige en productieve werkkrachten is een belangrijke troef in de groeiende mondiale concurrentie maar staat onder druk. De strategische geografische ligging in het centrum van het oude Europa zou daarenboven de aantrekkelijkheid voor potentiële buitenlandse investeerders moeten verhogen.

Gevaren. Het Vlaams Belang wil die troeven bestendigen en verder verstevigen. Vlaanderen heeft immers slechts een kleine markt en is niet gebaat met een protectionistische opstelling.

Die troeven zijn immers in gevaar. De concurrentiekracht neemt af en in diverse rangschikkingen valt Vlaanderen terug opnieuw achteruit. Diverse problemen doen zich voor. Belastingdruk, loonlasten, regelgeving, kortom de algemene problemen van België wegen loodzwaar op het buitenlands imago van Vlaanderen. Buitenlandse investeringen nemen nauwelijks nog toe. Amerikaanse bedrijven mijden België, de lageloonlanden rukken verder op. En ondanks de overheveling van de bevoegdheid voor buitenlandse handel naar de gewesten, blijft het Belgische niveau zich prominent manifesteren. Dit heeft vooral de bedoeling om de kroonprins als nuttig af te schilderen, veeleer dan de Vlaamse bedrijven ten goede te komen.

Oplossingen.

A. Vlaanderen, Europese lidstaat

Vlaanderen zal zich pas kunnen laten horen in de EU, als het in de plaats komt van België. Het Vlaams Belang pleit in afwachting voor de mogelijkheid van de lidstaten om hun stemgewicht binnen de Raad van de EU op te splitsen in hoofde van hun regio's met wetgevende bevoegdheid. Tegelijk moet Vlaanderen in het buitenland optreden als een zelfbewuste natie, op weg naar zelfstandigheid.

B. Een modern exportbeleid

Met betrekking tot de internationale economische politiek pleit het Vlaams Belang voor:

- investeringen in onderzoek en ontwikkeling: innovatie is onontbeerlijk om toekomstgerichte welvaart te creëren; de samenwerking tussen hoogtechnologische multinationale bedrijven, universiteiten en onderzoeksinstellingen en de ontwikkeling van groeipolen staat hierbij centraal;
- de uitbouw van een Vlaams diplomatenkorps en vertegenwoordigingen op strategische plaatsen in het buitenland en een opwaardering van het diplomatiek statuut van de gemeenschapsattachés en de Vlaamse economische vertegenwoordigers;
- een verdere uitbouw van het net van economische vertegenwoordigers en investeringsprospectoren in het buitenland;
- een maximale vertegenwoordiging van Vlaanderen in internationale instellingen als de Unesco, de Wereldgezondheidsorganisatie, de Wereldhandelsorganisatie, de Internationale Arbeidsorganisatie, de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling, enzovoort.

De rol van de overheid moet zich beperken tot het ondersteunen van de exporterende bedrijven, de weg wijzen naar nieuwe markten en nieuwe opportuniteiten, niet-uitvoerders aanmoedigen om de stap naar export te zetten, maximale informatie verstrekken, promotieactiviteiten organiseren en ondersteunen en de merknaam 'Vlaanderen' promoten in het buitenland.

Lageloonlanden. Uitbesteden naar lageloonlanden is eveneens een vorm van internationaal ondernemen. Steeds meer ondernemingen zien daar brood in. Om dit tij te keren kan Vlaanderen zich best sterk profileren als een economie die Vlaamse bedrijven actief projectmatig aanspoort om samen te werken met buitenlandse partners. Deze nieuwe vormen van internationaal zakendoen blijken ook meer rendabel dan zuivere export. Het nieuwe Agentschap Internationaal Ondernemen, in het Engels Flanders Investment and Trade (FIT) genoemd, moet op deze evolutie inspelen in nauwe samenwerking met het bedrijfsleven. De integratie van Export Vlaanderen en de Dienst Investeren Vlaanderen moet vooral gestalte krijgen naar de buitenwereld toe. Intern is het raadzaam de zaken gescheiden te houden.

Het FIT, ontstaan uit de fusie van Export Vlaanderen en Dienst Investeren Vlaanderen, speelt in alle exportgerelateerde overheidsverantwoordelijkheden een belangrijke rol. Het moet duidelijk het enige aanspreekpunt van de overheid zijn voor alle actoren inzake internationaal ondernemen. Het bedrijfsleven en zijn vertegenwoordigers moeten nauw betrokken worden bij het FIT. Het federale agentschap voor buitenlandse handel biedt geen objectieve meerwaarde meer en moet worden opgeheven. Een simpele overdracht van de nog resterende federale bevoegdheden - kredietverzekering, leningen van staat tot staat en multilateraal handelsbeleid - aan Vlaanderen zou een aanzienlijke vereenvoudiging en besparing betekenen.

Innovatie, economische ontwikkeling en lastenverlaging. Onze bestuurders moeten de politieke wil opbrengen en de overheid moet ten aanzien van de bedrijfswereld haar ondersteunende rol waarmaken om de Vlaamse bedrijven opnieuw te laten investeren. Wellicht is een sterke en gezonde economische ontwikkeling, zoals het Vlaams Belang die voorstelt, nog de beste waarborg voor succes in de confrontatie met Aziatische en andere tijgers. De parafiscale lasten op arbeid moeten dringend omlaag zodat ondernemingen méér kunnen investeren in O&O en zodat productinnovatie mogelijk wordt. Om O&O in Vlaanderen op de sporen te krijgen - meer en anders dan met het huidige beleid - willen wij met een Minerva-visie de wetenschappelijke en innoverende steun in de rug zijn voor onze ondernemingen, die uiteindelijk de verbetering van onze concurrentiepositie op het internationale terrein in de harde zakencijfers zullen moeten waarmaken. Tot slot stelt onze partij - naast lastenverlaging en doorstart van het innovatiebeleid - dan ook een KMO-plan voor. Een specifieke reeks van maatregelen dus, toegespitst op het wezen en de ruggengraat van onze Vlaams economie: de KMO's.

Vlaamse keurmerken en Vlaamse identiteitsbevordering. Het Vlaams Belang pleit voor het profileren van Vlaanderen als merknaam. Vlaanderen telt genoeg uitvoerders om op eigen houtje exportpromotieactiviteiten te ontwikkelen. Dat betekent eigen zendingen, beursdeelnames, contactdagen, kantoren en economische vertegenwoordigers. Het hervormde VLAM moet werken volgens een geïntegreerd kader, moet Vlaamse keurmerken en kwaliteitslabels hanteren en moet de producenten van het belang ervan overtuigen. Het is immers belangrijk dat Vlaanderen en Vlaamse kwaliteitsproducten overal in het buitenland herkenbaar zijn. Het merk 'Made in Flanders' moet borg staan voor kwaliteit, duurzaamheid en degelijkheid.

- * -